

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

12. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

24. BŘEZNA 2013

Z obsahu:

**Papež odchází,
ale jeho dílo zůstává**
Peter Seewald
- strana 2 -

**Obrácení ke Kristu -
„Věda kříže“
podle Edith Stein (2)**
- strana 4 -

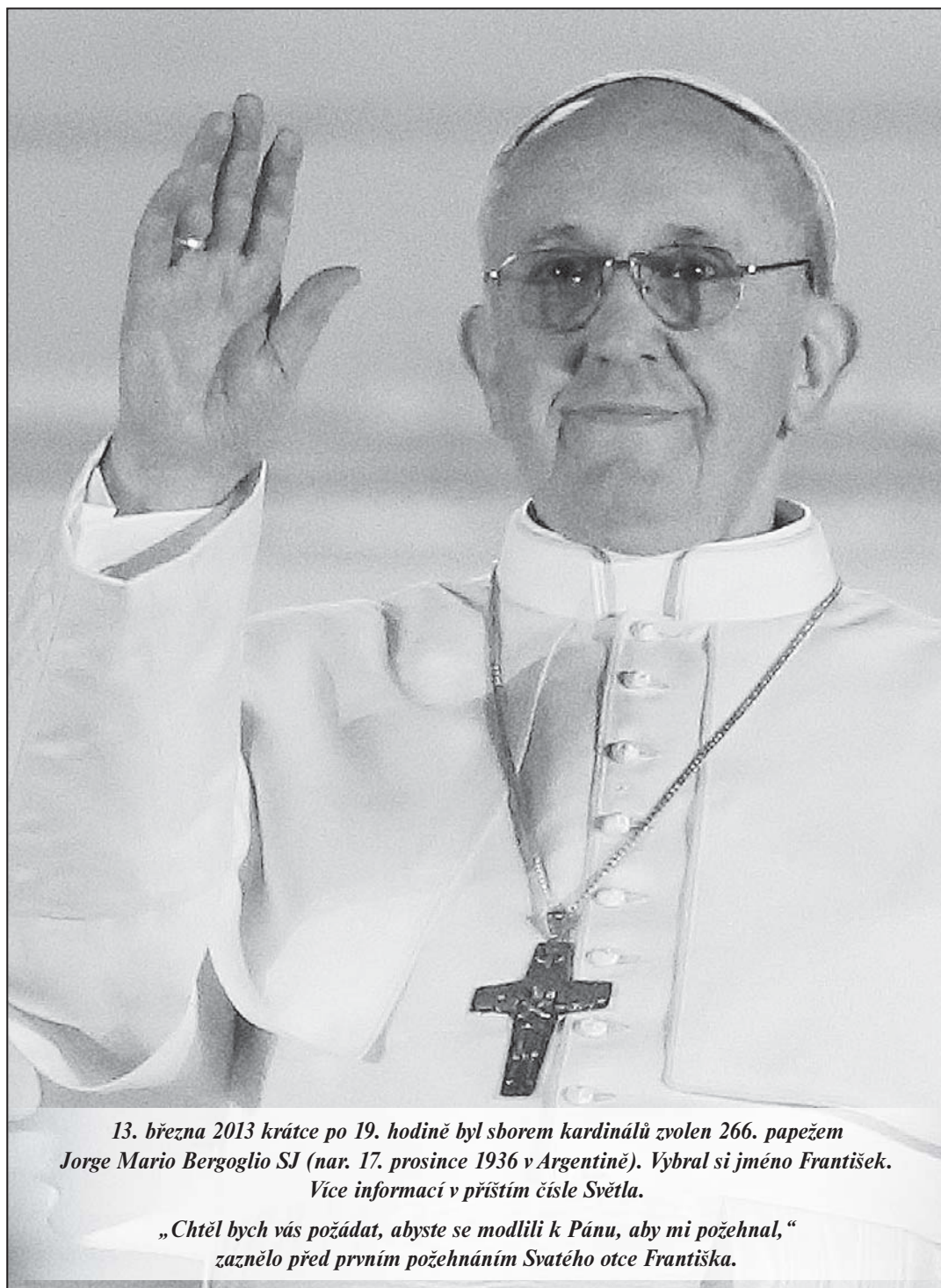
**Kříž a Nejsvětější
svátost - eucharistická
křížová cesta**
- strana 5 -

**Život s Bohem
je dobrodružství**
Svědectví Eliho Aliho
na festivalu mládeže
v Medjugorje v srpnu 2012
- strana 9 -

**Šéf SNAP přiznal
u soudu, že publikuje
nepravdivé informace**
- strana 10 -

Kněžská služba matek
- strana 11 -

Katechismus andělů (15)
- strana 12 -

13. března 2013 krátce po 19. hodině byl sborem kardinálů zvolen 266. papežem Jorge Mario Bergoglio SJ (nar. 17. prosince 1936 v Argentině). Vybral si jméno František. Více informací v příštím čísle Světla.

*„Chtěl bych vás požádat, abyste se modlili k Pánu, aby mi požehnal,“
zaznělo před prvním požehnáním Svatého otce Františka.*

Editorial

Peter Seewald

Začínáme Svatý týden. Týden, v němž intenzivně prožíváme Kristovu výkupnou oběť, kterou přinesl za naši spásu. Odpovězme na jeho lásku pobožností křížové cesty, jejíž meditace jsou zaměřeny k Eucharistii (str. 5). Rok víry se zde spojuje s Rokem Eucharistie...

Svatý týden vrcholil Velikonočním triduem. Zelený čtvrtek, který toto třídení otevírá, je dnem, kdy kněží obnovují své sliby při tzv. missa chrismatis, při níž jsou svěceny oleje. Je to i pro nás pobídka k zamyšlení nad podstatou kněžské služby.

V letošním roce je toto období obzvláště významné, neboť máme před sebou nejen kněžství jako takové, ale do popředí vystupuje svrchovaná plnost kněžského úřadu, a to volbou 266. papeže. My se ještě vracíme k Benediktu XVI. shrnutím jeho celoživotní kněžské služby z pera P. Seewalda, tvůrce papežovy biografie.

„Na slovíčko“ výjimečně v tomto čísle Světla nenajdete, ale může je nahradit velmi aktuální zamyšlení nad kněžskou službou matek (str. 11). Dobrá křesťanská rodina, v níž je hluboký život s Bohem naprostou samozřejmostí, je živnou půdou především pro růst nových pokračovatelů proměňování světa k lepšímu, kteří svým životem ukazují na Boha. Je to také nej-přirozenější prostředí pro vznik nových duchovních povolání. V dnešním úspěchaném světě zahlceném „bezvýznamnými“ (v očích Božích) povinnostmi je velmi těžké udržet zdravý duchovní život rodiny. Malý návod, jak toho dosáhnout, nám podává právě zmíněný text.

Pro mnohé bude povzbudivé svědectví mladého kněze z Libanonu (str. 9) o vlastní cestě k duchovnímu povolání. Vyprošujme si bez ustání nová kněžská a řeholní povolání, ať už při poutích na tento úmysl, anebo každodenní modlitbou, třeba s Benediktem XVI. (str. 11)

Letošní Svatý týden tak můžeme prožít nejen s Kristem trpícím a zmrtvýchvstalým, ale hlouběji i s Kristem Veleknězem. Zelený čtvrtek nás k tomu vybízí. Věnujme aspoň chvíli bdění s Kristem v Getsemanské zahradě a vyprošujme Boží požehnání a dary Ducha Svatého pro všechny kněze, počínaje novým papežem a konče kaplanem v zapadlé farnosti.

Daniel Dehner

Papež odchází, ale jeho dílo zůstává

Papež Benedikt XVI. přišel tiše, tento skromný dělník na vinici Páně. Nyní odešel za úderu hromu.

Něco nepochopitelného, nemožného, skoro až zakázaného se stalo... Papež žije, ale již nesedí na Stolci Petrově. Papež Benedikt XVI. přišel přece tak tiše, tento skromný dělník na vinici Páně, jak jen je možné si představit. Nyní odchází za úderu hromu. (...)

Mnozí si přejí, aby zemřel, pokud možno z různých důvodů. Jiní si stěžují, že se teď ztratil jediný poslední pevný bod, zůstal jen Bohem stanovený konec jeho pontifikátu. Že někoho po rozsáhlém životním díle, vyčerpávající službě v nesrovnatelném úřadě v 86 letech opouští síly, není samozřejmě nic nepřirozeného. Nebylo též možné zabránit tomu, aby jakékoli neoprávněné osoby pronikly vakuum, když síly prvního pastýře již nestačí?

Že nechtěl Benedikt XVI. svým vlastním veřejným trápením „poškodit“ utrpení svého předchůdce, smí být přijato jako jisté. A kdo Josepha Ratzingera zná, ví, že je schopný činit osamocená rozhodnutí – ale nečiní nic bez toho, aby předtím nezměřil jejich dosah. V neposlední řadě v naslouchání slovu Páně, který může z úřadu odvolat, když se zdá, že je k tomu čas. Mystik Wojtyła udělal na konci na svět dojem svým neskutečným utrpením. Rozumový člověk Ratzinger tak činí též tím, že se moci vzdává velmi moderním způsobem. Těžké je obojí. Avšak s vlnou respektu a sympatií, jež se tím dala do pohybu, existuje u obou šance napravit konečně pokřivený obraz, opět získat volný pohled na to, co může papež církvi a světu říci.

Tělo je slabé...

Naše poslední setkání se uskutečnilo před dobrými deseti týdny. Benedikt XVI. mě přijal v apoštolském paláci, abychom pokračovali v rozhovorech pro práci na jeho biografii. Jeho sluch se zhoršoval. Levé oko již nevidělo. Tělo bylo tak zesláblé, že křečci měl problémy znovu upravit před nedávnem přeměřené obleky. Zjemněl, stal se ještě přívětivějším a ještě pokornějším, zcela odevzdaným. Nepůsobil jako nemocný, ale únavu, která ovládla celou osobu, tělo i duši, nešlo přehlédnout.

Mluvili jsme o jeho dezerci z Hitlerova wehrmachtu; o jeho vztahu k rodičům; o gramofonových deskách, s jejichž pomocí se učil cizí jazyky; o letech, jež strávil na „Mons doctus“, hoře učenců ve Freisingu, jež ho velmi ovlivnily a kam duchovní elita země již tisíc let vlévala tajemství víry. Svá první kázání měl k dětem ve škole, jako farář stál při studentech a v mrazivém chladu katedrální zpovědnice zpovídal, co tížilo lidi na duši.

V srpnu, během jednoho hodinu a půl trvajícího rozhovoru v Castel Gandolfo jsem se ho zeptal, jak moc ho zasáhla aféra Vatileaks. Nebylo by „to tak, že bych propadl nějaké formě pochybování nebo světské bolesti“, minil, „je to pro mě jednoduše nepochopitelné. I když se na onu osobu podívám, nerozumím tomu, co si od toho mohl slibovat. Nemohu do této psychologie proniknout.“ Avšak tento případ ho nevykolejil, „neboť myslím, že se to může stát vřdycky“. Důležité pro něj bylo, že při zpracování tohoto případu „byla ve Vatikánu zachována nezávislost justice, že žádný monarcha neřekl, nyní to vezmu do svých rukou já“.

Nikdy předtím jsem ho neviděl tak vyčerpaného, tak sraženého k zemi. Z posledních sil dokončil třetí svazek svého díla o Ježíšovi, „má poslední kniha“, řekl se smutným pohledem hned při pozdravu. Joseph Ratzinger je muž, jenž dokáže rychle povstat. Někdo, kdo umí úžasně rychle regenerovat. Ještě dva roky předtím působil i přes začínající potíže stáří skoro jako mladistvě cílý. Nyní vnímal každé nové desky s akty, které přistály na jeho psacím stole, jako útok.

„Co lze od vás, od vašeho pontifikátu ještě očekávat?“ zeptal jsem se.

„Ode mne?“ přišla odpověď. „Ode mne již mnoho ne. Jsem přece starý muž a síla, ta už slábné. Myslím, stačí také to, co jsem udělal.“

„Myslíte na odstoupení?“

„To záleží na tom, jak dlouho budou ještě stačit mé fyzické síly.“

Pokračování na str. 7

Chceš-li se ještě potkat se Spasitelem, neotálej. Jeho dni se chýlí ke konci. Jasnozřivá jistota, s jakou posílá učedníky pro oslátka, vidí i všechno to, co bude záhy následovat. Už není zapotřebí skrývat, že je Mesiáš. Už nehrozí nebezpečí, že se věci vymknou kontrole. Lidé se nepotřebují bouřit proti císaři, když se zvednou proti někomu většímu: proti samému Bohu. Nedej se zmýlit radostným voláním, jak se jim dali zmýlit učedníci. Vítají s nadšením Ježíše jako Spasitele, který přišel osvobodit svůj lid z otroctví, ale nikdo z nich nemá tušení, jak se to vlastně stane. To proto, že nepoznávají pravou podstatu a hloubku svého zotročení.

Uvědomuješ si, že ty jsi jeho milované město, do kterého vstupuje? Jásáš a raduješ se, sypeš květy citů a máváš nadšeně dobrými úmysly. Je správné vyznávat a projevovat svou radost z Ježíše Krista i před těmi, kteří ho nepoznávají, a proto neuznávají. Nebo chceš svou povinnost přenechat mrtvým *kamenům*, aby Pána oslavovaly místo tebe?

Raduj se, ale tak, abys nepropadl iluzím. Ratolest, kterou máváš, uschne, květy zvadnou a opadnou. Jásot a radostné rozechvění nejsou cílovým a trvalým stavem, který Pán přišel nastolit ve tvém srdci. Rozpomeň se raději zavčas na všechno, co Pán řekl. Po slavné neděli přijde čtvrteční noc a krutý páteční den. Tvá víra, důvěra a láska musí projít nikoliv zkouškou radosti, ale obětí ohněm. Ať tě tedy nepřekvapí, že se vstupní nadšení a blaženost změní náhle ve svůj hořký opak. To, co chce Ježíš nastolit ve tvém srdci, není tvoje, ale jeho království. Symboly jeho moci nejsou drahokamy a skvosty, ale krev a pot, nebude mít na sobě šat slávy, ale potupy.

Je-li tomu tak, jakou mocí chce v takovém stavu jako nejposlednější z posledních obnovit svobodu a upevnit svou moc? Učini tak svou **poslušností**: To, že je Synem Nejvyššího, osvědčí tím, že se podle vůle Otce zřiká sám sebe, odkládá vše, na čem člověk může založit svou slávu, a postaví ji naopak na svém ponížení.

Osvědčí svou poslušnost tím, že *svá záda vydá těm, kteří jej budou bít, své líce těm, kteří budou rvát jeho vous, neskryje svou tvář před pohanou a slinou*. Všechno toto své utrpení zhodnotí jedině svou po-

Poslušný Král

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Požehnaný, jenž přichází!

slušností, protože to je chování, kterého si jeho Otec nejvíce cení. Je to jeho od věků vyvolená cesta, jak uskutečnit Boží záměr a dát lidským tvorům neuvěřitelný dar: účast na jeho božském životě.

Jak se mohla zrodit poslušnost v myslí nejsvrchovanějšího a nejvyššího Boha? Je to **poslušnost lásky**. Syn projevuje svou lásku k milovanému a milujícímu Otcí tím, že ho poslouchá, protože Otcí jen láska diktuje to, co ukládá Synovi, a láska vede Syna k tomu, aby poslušně přijal Otcem uložený úkol. Láska je základ veškeré opravdové poslušnosti. Bůh nikdy neukládá nikomu nic, co by nevycházelo přímo z jeho lásky. Proto je každá tvoje neposlušnost těžkou urážkou Boží lásky, je to zneuznání a odmítnutí jeho dobrotivosti a jeho nejsvětějšího záměru. Když lidská neposlušnost zmařila řád nekonečné Boží lásky, může to napravit jen on sám: Ježíš se jménem všech lidí *utrpením naučí poslušnosti*⁽¹⁾ a obnoví to, co člověk svou neposlušností odmítl.

Vstupuješ do posvátného týdne, kde toho budeš svědkem. Až dozní jásavé volání a průvod se rozejde v očekávání věcí příštích, ty se v modlitbě a usebranosti připravuj, abys toto svaté období prožil ke svému prospěchu a naučil se Ježíšovu chování. Zatímco on říká Otcí: *Ne jak já chci, ale jak ty*, ty si spíše libuješ v opačném postoji: „Ne jak ty chceš, ale jak já chci.“ Využij těchto dnů a při pohledu na Ježíšovu radikální poslušnost překonej stejně radikálně svou zjevnou a i nepřiznanou nepoddajnost. Zvol k tomu zápasu podobné prostředky jako Pán: ty jsi zcela opačné než tvoje. Jeho moc se projeví v tom, že poslušně přijme naprostou bezmocnost. Zřiká se své božské přirozenosti, aby ti dal příklad, jaké místo a chování přísluší lidské přirozenosti. Pán se **poslušně** vydává do rukou hříšníků, aby byl z otroctví hříchu vysvobozen **neposlušný** služebník.⁽²⁾ Tento nekonečný nepoměr má silou lásky zlomit lidský vzdor. Jeho nejbolestnější cesta té má přesvědčit, aby ses nebál jít za ním.

Liturgická čtení

Průvod s ratolestmi

Evangelium - Lk 19,28-40

Ježíš šel vzhůru do Jeruzaléma. Když se přiblížil k Betfage a Betánii u hory, která se jmenuje Olivová, poslal napřed dva ze svých učedníků a řekl jim: „Jděte do protější vesnice. Jak do ní vejdete, naleznete přivázané oslátka, na kterém ještě neseděl žádný člověk; odvažte ho a přiveďte! A kdyby se vás někdo zeptal: „Proč ho odvažujete?“ odpovíte mu takto: „Pán ho potřebuje.““ Ti, kdo byli posláni, odešli a našli všechno, jak jim to řekl. Když oslátka odvažovali, ptali se jich jeho majitelé: „Proč to oslátka odvažujete?“ Odpověděli: „Pán ho potřebuje.“ Přivedli oslátka k Ježíšovi, přehodili přes ně pláště a vysadili na ně Ježíše. Jak se ubíral dál, prostírali mu na cestu své pláště. Když se už blížil ke svahu Olivové hory, začal celý zástup učedníků radostně a hlasitě chválit Boha za všechny zázraky, které viděli na vlastní oči, a provolávali: „Pozehnaný, který přichází jako král ve jménu Páně! Na nebi pokoj a sláva na výsostech!“ Někteří farizeové ze zástupu na něj volali: „Mistře, zakaž to svým učedníkům!“ Odpověděl: „Říkám vám: Budou-li oni mlčet, bude křičet kamení.“

1. čtení - Iz 50,4-7

Pán, Hospodin, mi dal jazyk učedníka, abych uměl znaveného poučovat utěšujícím slovem. Každého rána mi probouzí

Dokončení na str. 7

Tvá opravdová svoboda spočívá v tom, že se podrobíš **svrchovanosti Boží lásky**.

Všechno ovoce Ježíšovy poslušnosti z lásky je soustředěno v jeho nejdražším daru - v Eucharistii. V ní se až do skonání věků z nekonečné lásky **poslušně vydává** nám hříšným lidem. Je to nejvyšší **škola poslušné lásky**. *Nezdráhej se a necouvej*. Vstup do ní s plnou důvěrou. Je to také pravé místo, kde si můžeš vyprosít milost, abys v čase pohoršení vytrval s Ježíšem: *Pane, nestůj daleko, má sílo, pospěš mi na pomoc! Chci vyprávět svým bratřím o tvém jménu, chci tě chválit uprostřed shromáždění*.⁽³⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Žid 5,8; ⁽²⁾ srov. velikonoční chvalo zpěv;

⁽³⁾ srov. resp. žalm 22

Obrácení ke Kristu - „Věda kříže“ podle Edith Stein (2)

Na této cestě se jí dostane mystického nazírání, „tajuplné Boží moudrosti, zatemněného a všeobecného poznání“. Tato temnota sama se přizpůsobuje neuchopitelnému Bohu, který je pro rozum temnotou, protože ho oslňuje. Mystické nazírání proudí do duše a čím více bez překážek, tím více se může duše od všeho osvobodit. Jedná se přitom o zatemněné, milující poznání vnitřní povahy: „Není to pouhé přijetí zvěstované víry, není to pouhé obrácení se k Bohu, kterého zná jen z ústního předání, nýbrž vnitřní dotek a zkušenost Boha, jež mají sílu osvobodit a vyzdvihnout od všech stvořených věcí a zároveň ponořit do lásky, která nezná svůj cíl.“ (100) Duše přitom dosáhne plné odevzdanosti skrytému Bohu, který se k ní v lásce obrátil. Toto odevzdání je však nezávislé na pocitech a vyznačuje se v první řadě připraveností k oběti až do krajnosti.

Plně vejít do Boží vůle se ukazuje v tom, že se duše osvobodila také od veškeré závislosti na nadpřirozených darech a milostech a chtěla by ráda setrvávat v temnotě víry. Tyto milosti jsou totiž u mnoha duší důvodem k povýšenosti a tím překážkou na cestě ke sjednocení s Bohem, neboť může setrvávat spolu s nedokonalostmi ve stavu ještě ne plně vytríbené duše. Všechny tyto slabosti uzdravuje Bůh v temné noci ducha, „v níž vydá rozum temnotě, vůli vyprahlosti, paměť prázdnotě a náchylnost duše největšímu zármutku, hořkosti a tísni...“ (101). V této pasivní noci ducha prožívá duše skrze zničení svých přirozených sil a uloupení všech nadpřirozených milostí své poslední třibení. Toto očišťování je pro ni velmi namáhavé, protože božská moudrost, která se duši sdílí, přesahuje její schopnost chápání. Duše také v tomto stadiu své cesty zažívá bolestně své slabosti a nedostačivosti. Jenom tak může být znovuzrozena k životu ducha.

Skrze utrpení noci ducha je duše cele přeměněna v Bohu: „Lidský rozum, v nadpřirozeném osvětlení sjednocen s božským, se stává božským: stejně tak

vůle ve sjednocení s božskou vůlí a s božskou láskou, paměť a všechny náchylnosti a prahnutí v přeměnu a změnu směřující k Bohu.“ (113) V tmavé noci víry se duše ocitá v největší možné blízkosti Boha, který ji bere pod svou zvláštní ochranu a osvobozuje ji od všeho, co on sám není. Zatemněná láska, ke které dojde duše skrze zvláštní třibení, jí činí připravenou, osvobozenou od sebe samé a všech stvořených věcí, jde „ve tmě dobře skryta“ naproti sjednocení v lásce s Bohem, „skrytému a tajnému žebříku“ (115).

Tajný žebřík je zatemněné nazírání. Tajný je do té míry, do jaké je jako mystická Boží moudrost vlit skrze lásku tajuplným způsobem. Duši jako takové je skrytý, nemá o tom žádné poznání. Také v jeho působení se jedná o tajnou a skrytou moudrost. Duše je neschopná si ho představit jako symbol nebo v pojmech, ano, nemá po tom žádnou touhu. Bůh se duši sdílí zcela vnitřně a čistě duchovním způsobem, který vychází ze všech schopností vnějších i vnitřních smyslů. Tajná je mystická moudrost také proto, že si někdy nekonečnou silou duši uchvátí a „přitahuje ji svým způsobem skrytou propastí, že může tuto zřetelně poznat, jak dalece je vzdálena veškerému stvoření“ (116).

Od stvořených věcí osvobozená duše začíná nyní svůj vlastní výstup k Bohu. Přitom je zatemněné nazírání nazýváno „žebříkem“⁽⁵⁾. Duše stoupá „uprostřed tohoto skrytého nazírání, bez toho, aby věděla, vstříc, aby nebeské poklady a dobra dobyla, poznala a přivlastnila si“. Dále je ale nazýváno žebříkem také proto, že je „vědou lásky, vlitým milujícím poznáním Božím“ (117). Duše potom stoupá příčku za příčkou vzhůru, dokud nedojde k milujícímu sjednocení se svým Bohem a Stvořitelem.

Ohledně příček tohoto žebříku zdůrazňuje Edith Stein s odvoláním na Tomáše Akvinského, že Bůh sám je může změřit

a zvážit. Proto je nemožné, aby je přirozený rozum svou moudrostí poznal. Duše může po tomto žebříku vystoupat jen v síle tří božských ctností, ve víře, v naději, v lásce. Pro to používají Jan od Kříže a Edith Stein symbol „tříbarevného oblečení“, které duši „převlečené“, popř. „oblečené“ umožní na tento žebřík uniknout. Duše při svém výstupu „se zahaluje do onoho obleku, který může nejlépe vyjádřit náchylnosti jejího ducha a v němž může jít proti svým nepřátelům nejjistěji“ (120). Víra je srovnávána s oslnivě bílým spodním prádlem, jehož lesk „ničící schopnost vidění každého rozumu“ (120f.). Duše potřebuje tento oblek, když

již není uspokojena žádným přirozeným poznáním a zároveň nedostává žádné nadpřirozené osvětlení.

Naděje je symbolizována zeleným živůtkem, který duše nosí, poté co se „všech světských krojů a oblečení zbaví“ (121), pohled směřuje výlučně na Boha. Přes tyto oba „obleky“ nosí duše

konečně jako završení jasně červenou tógu jako symbol lásky, která chrání duši před jakýmkoli sobectvím a posiluje ostatní ctnosti: „Neboť bez svaté lásky není žádná ctnost Bohu příjemná.“ (122) Výstupem duše k Bohu skrze tři božské ctnosti se přerušuje pojednání o tmavé noci u Jana od Kříže a v důsledku také představení třibení lidské duše a jejího přetvoření u Edith Stein. V pozdějším odstavci *Vědy kříže*, „Vzněšenost zmrtyvýchvstání“⁽⁶⁾, se Edith Stein ovšem ještě jednou vrací k Janovi od Kříže. V něm líčí způsoby sjednocení s Bohem a jejich účinky na duši.

Mezi tyto dvě kapitoly *Vědy kříže* je vloženo delší samostatné pojednání Edith Stein. Nese název „Duše v říši ducha a duchů“ a zabývá se stavbou lidské duše, lidské osoby a její svobody. Avšak tento výklad může být chápán jen na pozadí oné cesty třibení, jak je ukázáno ve *Vědě kříže*.

(Pokračování)

Z *Dienst am Glauben* 1/2013
přeložil -tk-

Poznámky:

⁽⁵⁾ Tento termín přebírá Edith Stein ze *Zpěvu noci sv. Jana od Kříže*.

⁽⁶⁾ *Věda kříže*, 155-231.

Kříž a Nejsvětější svátost – eucharistická křížová cesta

Úvod

O Vánocích slavíme veliký zázrak. Sám Bůh se stal člověkem, aby mohl přebývat mezi lidmi. Mnozí lidé se s Ním tehdy setkali, ale jen někteří z nich poznali v tomto člověku Ježíši Boha.

O Velikonocích ještě více zjišťujeme, jak neuvěřitelná je Jeho láska k lidem. On se z lásky stal nejen člověkem, ale i od-souzencem na smrt, který nás svou smrtí vysvobodil z otroctví hříchu.

Boží láska šla však ještě dál. Bůh se stal i věcí – chlebem, aby mohl v Eucharistii stále přebývat uprostřed těch, kteří Mu uvěřili. Nejen v Izraeli, ale všude na celém světě, a nejen tehdy, ale až do konce času. Při každé mši svaté se tento zá-zrak znovu opakuje.

Takto chce být blízko i každému z nás. Kdykoli za Ním můžeme přijít před sva-tostánek; a ve svatém přijímání přichází přímo do našeho srdce a sytí nás svým Tělem a Krví.

1. zastavení:

Pán Ježíš odsouzen na smrt

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a dě-kujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykou-pil svět.

Bůh, kterého v nebi uctívají andělé, se z lásky stal člověkem a vydal se lidem do rukou. Jako beránek tichý a pokor-ný se nechal odsoudit ke kruté a potup-né smrti.

Ve svátosti Eucharistie se stává do-konce věci, která je vydána lidem na mi-lost a nemilost, často znevažována i od-suzována.

Pane Ježíši, děkujeme za Tvoji poko-ru a za vynalézavost Tvé lásky. Prosíme Tě, pomoz nám, abychom si vždycky byli vědomi toho, že v Nejsvětější svátosti jsi skutečně přítomen mezi námi, dokázali si toho vážit a neodsuzovali Tě ke smut-ku svou lhostejností.

Velebena budiž bez ustání Nejsvětější svátost oltářní od tohoto času až na věky věků. Amen.

Ukřížovaný Ježíši, smiluj se nad námi!

2. zastavení:

Pán Ježíš přijímá kříž

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a dě-kujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykou-pil svět.

Pán Ježíš ochotně přijal kříž, proto-že toužil zasloužit nám spásu, zničit na-še hříchy a otevřít nám tak možnost, aby-chom mohli být na věčnosti s Ním v nebi.

Když se rozhodl stát se pro nás Chle-bem, přijal i to, že mnozí lidé ho nepochopí a odsoudí – jako ti, kteří tehdy říkali, „to je tvrdá řeč – kdo to má poslouchat!“ a odcházeli od Něho.

Pane Ježíši, děkujeme Ti, že jsi vzal na sebe kříž, abys mohl být stále s námi a my s Tebou – už tady na zemi v Eucha-ristii a jednou po skončení tohoto naše-ho života v nebi.

Velebena budiž bez ustání Nejsvětější svátost oltářní od tohoto času až na věky věků. Amen.

Ukřížovaný Ježíši, smiluj se nad námi!

3. zastavení:

Pán Ježíš poprvé padá pod křížem

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a dě-kujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykou-pil svět.

Ježíš, Bůh a člověk, který s křížem nese i všechny naše viny, padá pod tou tíhou. Ale hned se vzbudí a pokračuje v cestě pro naši záchranu.

Bolestné rány zasazujeme našemu Spasiteli svou nevíšavostí. Chodíme kolem kostela, ve kterém On na nás če-ká ve svatostánku, a ani si na Něho nez-pomeneme.

Pane Ježíši, odpusť nám naši lhostej-nost. Chceme si ode dneška uvědomo-vat, že jsi tady mezi námi, a co nejčastě-ji Tě navštěvovat, nebo aspoň za Tebou na dálku poslat svého anděla strážného se vzkazem pro Tebe – klaněním, vyzná-ním lásky a poděkováním.

Velebena budiž bez ustání Nejsvětější svátost oltářní od tohoto času až na věky věků. Amen.

Ukřížovaný Ježíši, smiluj se nad námi!

4. zastavení:

Pán Ježíš potkává svou Matku

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a dě-kujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykou-pil svět.

Panna Maria očima svého srdce a své víry dokázala vidět skutečnost vteleného Boha jak v malém děťátku, které se jí na-rodilo a o které se s láskou starala, tak i v tomto člověku na smrt odsouzeném a zmučeném.

Ona je naší pomocnicí, abychom doká-zali správně vidět neviditelné skutečnosti.

Panno Maria, prosíme tě, uč nás vidět v Eucharistii živého Ježíše, Boha i člověka.

Velebena budiž bez ustání Nejsvětější svátost oltářní od tohoto času až na věky věků. Amen.

Ukřížovaný Ježíši, smiluj se nad námi!

5. zastavení:

Šimon pomáhá Pánu Ježíši nést kříž

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a dě-kujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykou-pil svět.

Pán Ježíš, ačkoliv je všemocný Bůh, pokorně přijímá pomoc od vzpírajícího se Šimona. Za tuto službu, zpočátku ne-ochotnou, ho odměnil požehnáním pro celou jeho rodinu.

V Nejsvětější svátosti se také stává zá-vislým na naší pomoci – touží vyzářovat do celého světa a nás zve ke spolupráci, abychom byli „chodícími svatostánky“, nesli Ho do světa a tak Mu umožnili při-jít mezi ostatní lidi, kamkoliv půjdeme.

Pane Ježíši, děkujeme Ti za to, že nás voláš, abychom se stali Tvými spolu-pracovníky na díle záchranu světa. Posi-luj nás, prosíme, abychom Ti pomáhali s ochotou a radostí.

Velebena budiž bez ustání Nejsvětější svátost oltářní od tohoto času až na věky věků. Amen.

Ukřížovaný Ježíši, smiluj se nad námi!

6. zastavení:

Veronika podává Pánu Ježíši roušku

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a dě-kujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykou-pil svět.

Veronika udělala malé gesto lásky. Za tuto drobnou službu ji Pán králov-sky odměnil – vtiskl do její roušky ob-raz své tváře. ▶

► Když s láskou a úctou přijímáme Eucharistii a nabízíme tak svoji duši Bohu, aby ji proměnil, On vtiskne do ní obraz své tváře; pak naše duše bude svítit božskou nádherou.

Pane Ježíši, pomáhej nám, abychom nebránili Tvé milosti, a proměňuj naše duše působením Nejsvětější svátosti stále více ke svému obrazu.

Velebena budiž bez ustání Nejsvětější svátost oltářní od tohoto času až na věky věků. Amen.

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi!

7. zastavení:

Pán Ježíš podruhé padá pod křížem

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Spasitel už nemůže dál a padá znovu pod křížem. Ranami Ho vojáci nutí znovu vstát.

Těžké rány zasazujeme Pánu i my svojí nevděčností. Jak málo Mu děkujeme za všechny projevy Jeho lásky, malé i velké, včetně toho největšího – Eucharistie!

Pane Ježíši, děkujeme Ti, že ses z lásky k nám stal člověkem, a dokonce chlebem, že tady přebýváš uprostřed nás, že přicházíš až do našeho srdce, abys nás svým Tělem a Krví nasýtil. Prosíme Tě, uč nás vidět Tvoje dary a uč nás vděčnosti za ně.

Velebena budiž bez ustání Nejsvětější svátost oltářní od tohoto času až na věky věků. Amen.

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi!

8. zastavení:

Pán Ježíš potkává plačící ženy

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Soucitné ženy pláčou nad Ježíšem, ale On obrací jejich pozornost jinam – k jejich dětem.

Také bychom chtěli Pána Ježíše potěšit. On nás však zve před svatostánek, abychom Ho tam potěšili, ale zároveň nás v té chvíli On obdarovává a potom nás posílá do světa, abychom to, co jsme od Něj dostali, rozdávali jiným – svým blízkým v rodinách a dalším lidem, se kterými se setkáváme.

Pane Ježíši, odpusť nám, když je naše lítost povrchní, a pomoz nám, abychom s Tvou pomocí dokázali upřímně a obětavě sloužit druhým lidem. Dej, abychom

Ti ve chvílích před svatostánkem dokázali pozorně naslouchat, abychom potom druhým pomáhali tak, jak si přeješ Ty, a ne podle našich nápadů.

Velebena budiž bez ustání Nejsvětější svátost oltářní od tohoto času až na věky věků. Amen.

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi!

9. zastavení:

Pán Ježíš padá potřetí pod křížem

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Spasitel je vyčerpaný a bolestně zraněn. Potřetí padá pod křížem, ale opět se zvedá, aby dokončil dílo naší záchrany.

Nejvíce Pána Ježíše zraňuje naše nedůvěra – to, že nevěříme Jeho milujícímu Srdci, které nás miluje bezpodmínečně, které nám odpustí úplně každý hřích, když o to stojíme. Milující Otec stále čeká na návrat nás, marnotratných synů a dcer, a pokračuje nám běží naproti.

Pane Ježíši, děkujeme Ti, že nad námi nikdy nelámeš hůl, že nás vždycky znovu zvedáš z našich vin a pádů. Děkujeme Ti za dar svátosti smíření, ve které odpouštíš naše hříchy, a za dar Eucharistie, ve které uzdravuješ naše rány.

Velebena budiž bez ustání Nejsvětější svátost oltářní od tohoto času až na věky věků. Amen.

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi!

10. zastavení:

Pán Ježíš zbaven šatu

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Pán Ježíš je zbaven i toho posledního, co měl, a vydán posměchu, hanbě a neúctě.

Kolik neúcty, pohrdání a znevažování zakouší od té doby denně náš Pán v Eucharistii!

Pane Ježíši, odpusť, prosíme, všem lidem i každému z nás ty chvíle, kdy jsme Ti způsobili bolest neúctou k Tobě v Nejsvětější svátosti.

Chceme se Ti klanět za všechny, kdo se Ti neklanějí, a milovat Tě za všechny, kdo Tě nemilují.

Velebena budiž bez ustání Nejsvětější svátost oltářní od tohoto času až na věky věků. Amen.

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi!

11. zastavení: **Pán Ježíš je ukřižován**

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Pána Ježíše přibili na kříž a zvedli jej, aby Ho všichni viděli. Avšak stejně jako Mojžíš vyvýšil měděného hada na poušti a pohledem na něj byli uzdraveni nemocní a umírající, tak jsme i my uzdraveni pohledem na Ježíšův kříž a na Nejsvětější svátost v monstranci.

Pane Ježíši, chceme se vystavit Tvému laskavému a uzdravujícímu pohledu, kterým se na nás díváš. Toužíme po tom, abys tak uzdravil nejen nás, ale také všechny další lidi, které nosíme ve svém srdci a kteří jsou často tak zranění a nešťastní.

Velebena budiž bez ustání Nejsvětější svátost oltářní od tohoto času až na věky věků. Amen.

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi!

12. zastavení:

Pán Ježíš na kříži umírá

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

„Je dokonáno.“ Touto obětí našeho Spasitele jsme byli zachráněni.

Toto je ta chvíle, která je každodenně vždy znovu zpřítomňována při tisícovkách mší svatých po celém světě. „Toto je moje Tělo, které se za vás vydává... Toto je moje Krev, která se za vás prolévá...“

Pane Ježíši, na každého z nás se díváš s takovou láskou, kdykoliv Tě kněz pozvedá při proměňování! Pomoz nám, ať si to uvědomujeme a dokážeme na Tvoji lásku odpovídat láskou svojí.

Velebena budiž bez ustání Nejsvětější svátost oltářní od tohoto času až na věky věků. Amen.

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi!

13. zastavení: Pána Ježíše snáli z kříže a položili do klína Jeho Matky

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Panna Maria drží mrtvé tělo svého Syna. Je to bolestná chvíle, ale ona neztrácí naději a stále důvěřuje Bohu. A potrvá jen pár hodin, než se velká bolest promění v mnohem větší radost.

Eucharistie je chléb zdánlivě neživý. Ale skutečnost je jiná, v Nejsvětější svátosti je Ježíš se svým božstvím i lidstvím živý a neviditelné proudy milosti stékají na každého, kdo za Ním přijde nebo na Něj s láskou pomyslí.

Panno Maria, prosíme Tě, pomáhej nám, abychom dokázali Bohu důvěřovat a trpělivě čekali na vyslyšení i v beznadějných situacích.

Velebena budiž bez ustání Nejsvětější svátost oltářní od tohoto času až na věky věků. Amen.

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi!

14. zastavení:

Pána Ježíše ukládají do hrobu

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ježíše položili do hrobu a těžký kámen zapadl na místo. Nepřátelé triumfuji a myslí si, že se Ho navždy zbavili.

Dvířka svatostánku jsou zavřena, ale Boží láska dokáže překonat všechny překážky.

Pane Ježíši, děkujeme Ti za naději. Za to, že s Tebou máme naprostou jistotu, že zlo nemůže navždy zvítězit, protože Ty jsi vítězem nad hříchem i smrtí a toto vítězství jsi daroval i nám. Pomoz nám, abychom tuto naději dokázali zprostředkovat všem lidem, kteří Tě neznají a topí se v beznaději.

Velebena budiž bez ustání Nejsvětější svátost oltářní od tohoto času až na věky věků. Amen.

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi!

Závěr

Pane Ježíši, mohli jsme Tě v duchu doprovázet na Tvé křížové cestě. Chtěli jsme svoji účastí a láskou zmírnit Tvoji bolest.

Ale za každý střípek naší snahy Ty jsi nás obdaroval stonásobně: poslal jsi a posíláš ze svatostánku proudy milosti do našich životů, do našich vztahů, do našich potíží. Když Tě přijímáme v Nejsvětější svátosti, Ty sám pak neseš s námi naše kříže, léčíš naše zranění, narovnááš všechno, co je v našich životech zkřivené, uzdravuješ naše vztahy. Zůstáváš stále s námi, nikdy nejsme osamělí.

Za Eucharistií, tento dar všech darů, Ti nikdy nepřestaneme děkovat. Děkujeme Ti, Svátostný Ježíši!

A. Š.

LITURGICKÁ ČTENÍ - dokončení ze str. 3

sluch, abych ho poslouchal, jak je povinnost učedníků. Pán, Hospodin, mi otevřel ucho a já se nezdráhal, necouvl nazpět. Svá záda jsem vydal těm, kteří mě bili, své lice těm, kteří rvali můj vous. Svou tvář jsem neskryl před hanou a slinou. Pán, Hospodin, mi však pomáhá, nebudu tedy potupen. Proto dávám ztvrdnout své tváři v křemen a vím, že nebudu zahanben.

2. čtení - Flp 2,6-11

Kristus Ježíš, ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bo-

hu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jako jeden z lidí. Navenek byl jako každý jiný člověk, ponižil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu jméno nad každé jiné jméno, takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: Ježíš Kristus je Pán.

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Lukáše - Lk 22,14-23,56

PAPEŽ ODCHÁZÍ, ALE JEHO DÍLO ZŮSTÁVÁ - pokračování ze str. 2

V tomtéž měsíci psal jednomu svému doktorandovi, že následující školní setkání bude poslední.

Nikoliv meč, ale láska

Byl deštivý den v Římě, listopad 1992, když jsme se v paláci Kongregace pro nauku víry setkali poprvé. Stisk ruky nebyl takový, jako by byly prsty zlomené, hlas pro „pancéřového kardinála“ dost netypický, vysloveně měkký, jemný. Líbilo se mi, jak mluvil o malých, ale především i o velkých otázkách. Když například zpochybnil náš pojem pokroku a zauvažoval, jestli skutečně lze měřit štěstí člověka hrubým sociálním produktem.

Roky mu přidaly. Byl představován jako pronásledovatel, a přitom byl sám pronásledovaným, vítaný obětní beránek pro veškerou nespravedlnost, „velký inkvizitor“ ve špatném slova smyslu, přirovnání, které bylo tak trefné, jako by se kočka chtěla vydávat za medvěda grizzlyho. Ale nikdo ho nikdy neslyšel stěžovat si. Nikdo od něj nikdy neslyšel špatné slovo nebo vůbec sprostou pomluvu jiných lidí, ani o Hansi Küngovi.

O čtyři roky později jsme mnoho dní seděli spolu, abychom mluvili o projektu knihy o víře, o církvi, o celibátu a o problémech s usínáním. Můj partner v rozhovoru nepochodoval po místnosti, jak to profesori obvykle dělají. Nebyla ani nejmenší stopa po ješitnosti či samoospravedlňující domyšlivosti. Imponovaly mi jeho suverenita, nadčasové myšlenky, a byl

jsem zcela překvapen, že na problémy našeho času, které se zdají být neřešitelné, slyším trefné odpovědi, čerpající z velkého pokladu Zjevení, z inspirací církevních Otců a z reflexe onoho strážce víry, který seděl proti mně. Radikální myslitel, to byl můj dojem, a radikální věřící, který ale v radikalitě své víry nesahá po meči, nýbrž k mnohem více silnější zbraní, síle pokory, jednoduchosti a lásky.

Muž paradoxů

Joseph Ratzinger je muž paradoxů. Tichá řeč, silný hlas. Měkký a tvrdý. Myslicí ve velkých dimenzích, a přesto všímající si detailu. Ztělesňuje novou inteligenci v poznání a výrociích o tajemství víry, je mistr teologie – a zároveň brání víru prostého lidu proti náboženství profesorů, kteří jsou tak studení, jako starý popel. V rovnováze zdánlivých protikladů je vše vyváжено, všechno vystředováno. Ne ve smyslu průměrnosti, nýbrž vyváženosti naleznuvší svůj střed – bez toho, aby se ztratila láska k rozhodnosti otázek a hledání pravdy. Semper idem, stále totéž, jak Cicero nazval duševní vyrovnanost Sokratovu.

A tak, jak je sám vyvážený, to také učí. S lehkostí jemu vlastní, svou naléhavostí, svou elegancí, která dělá vše těžké lehkým, bez toho, aby ho zbavila jeho tajemství nebo bagatelizovala to svaté. Myslitel a zároveň modlící se, pro tajemství Kristovo představující rozhodující realitu stvoření světa a dějiny světa, mající rád li-

► di, on na otázku, kolik cest k Bohu existuje, nemusel dlouho přemýšlet, aby odpovídal: „Tolik, kolik existuje lidí.“ (...)

Je malým papežem, který píše tužkou velká díla. Nikdo před ním nenechal lidu Božímu za dobu svého úřadu tak rozsáhlé dílo o Ježíšovi, ani nikdo nenapsal kristologii v milionovém nákladu jako tento nejúspěšnější německý teolog všech dob, poslední, který by alespoň trochu odpovídal typu německého génia. A když ve čtvrtek jeden vatikanista prohlásil, že se o tohoto starého muže nebude v Římě již nikdo zajímat, stál hned v pondělí s novým titulem na prvním místě seznamu bestsellerů časopisu *Der Spiegel*. (...)

Benedikt nebyl manažerský typ, ale že nevládl, je pohádka (zřídka kdy se mu vyčítalo, že provozuje centralistickou mocenskou politiku – a zároveň, že přitahuje otěže). Nezabránil zlovyku, když předal s talířem ovoce i obálku s bankovními podklady? Místo toho nechal dary pečlivě zaznamenávat, poslal miliony do Afriky na pomoc nemocným AIDS a nedělal z toho žádný povyk. Nevzal také konsekventně pevně do rukou reorganizaci vatikánské banky IOR? Její prezident Ettore Tedeschi byl poslán do pouště, ne proto, že něco odhalil, nýbrž proto, že vedl představu nerozhodně. A když papež zaměstná někoho, jako je renomovaný bankovní expert René Brüllhart, aby dostal pod kontrolu různě propletené cesty možného praní špinavých peněz, podtrhuje to jeho důslednost.

Je správné, že drasticky zredukoval soukromé audience politiků a raději věnoval získaný čas rozhovorům se svými biskupy a kněžími. Nedělal vše správně, ale za chyby bral zodpovědnost, také za ty (jako skandál s Williamsonem), za něž nemohl. Žádného selhání nelitoval více, než že byly odhaleny strašné případy zneužívání, ačkoli ještě jako prefekt zavedl opatření, pachatelé byli potrestáni. (...)

To vše budeme postrádat: jeho stydlivý úsměv, jeho často trochu nemotorné pohyby, když vystupoval na pódium. Jeho chytré výroky, které uměly jednomu zchladit rozum a rozehrát srdce. Především ale jeho připravenost k naslouchání, v níž ho nemohl nikdo předstihnout. Jaký to obraz, když během Benediktovy návštěvy Kuby se bývalý žák jezuitů Fidel Castro kradmo obrátil na pontifika,

jestli by mu nemohl poslat několik knih k duchovní obnově! „Capitano“ katolíků to jistě učinil, Bohu ke slávě, starému revolucionáři ke spáse. Papež jako problém? Papež jako řešení! (...)

Naděje pro budoucnost

Reforma pro něj v první řadě nebyla otázkou organizace a struktury, nýbrž vnitřního rozvoje obrácením vědomí. Viděl to jako svůj hlavní úkol, že „slovo Boží zůstane ve své velikosti a čistotě zachováno – proti všem pokusům o přizpůsobení a zmírnění“. Srdce církve bije v liturgii, požadoval. Její znovuobjevení je ta pravá reforma. Zde se rozhoduje osud víry a církve... Když mluvili klerikové o Bohu a světě mrtvou řečí byrokratů, byl ve vysokém stáří ještě stále planoucí, hořící v ohni poznání a lásky k tomu, kterého křesťané vyznávají jako Syna Božího. Tím zapůsobil nejen na mladé lidi, nýbrž také na dospělé, již si zachovali stejný kritický pohled na společenský vývoj, stejně tak stejnou chuť pro duchovní dobrodružství, touhu po zcela jiném, naději v budoucnost. (...)

Byl tím nepohodlným, který si nenechal vzít odvahu. Neptal se, zda je něco aktuální, dobové, ale jestli je to dobré pro budoucnost. Geniální duch, který vyučoval pokoře – a to nejen slovy. Možná se to hodí také „k jednomu papeži v tomto okamžiku dějin církve“, mínil jednou, když musel z časových důvodů předstoupit před publikum bez připravené napsané předlohy, „být chudým v každém ohledu“.

Sotva se kdy nějaký papež stáhl do ústraní, aby mohl pak předstoupit, aby mohla být otázka po Bohu opět v centru; po Bohu, který nás oslovuje, který nám má co říci, který je soudce, ale především Bůh lásky. Existuje mnoho problémů, hlásá, jež musí být všechny vyřešeny. Ale nemohou být všechny vyřešeny, pokud není Bůh opět postaven do středu. Když Bůh zmizí ze života, vysvětluje neúnavně, ztratí i člověk svou důstojnost a své lidství. A když se víře daří špatně, nemůže se společnosti dařit dobře.

Benedikt XVI. papežství nově interpretoval a dal mu silný výraz: jako Kristův zástupce, dobrý pastýř, prorok a rádce, napomínatel, který připomíná nezlomná kritéria, varoval před mocí zlého, která přináší smrt. Stavěl mosty nejen mezi

vyznáními a náboženstvími, ale i mezi věřícími a nevěřícími, mezi lidem Východu a Západu, a konečně mezi tímto a oním světem, mezi nebem a zemí. Vejde do dějin jako jeden ze statečných papežů, kteří se věnovali vnitřní očistě církve, ne aby zrušili její poklad, nýbrž aby ho zachránili, aby si svět zachoval svou kotvu. Nic se nemůže změnit, tak zní jeho mravní zásada, když se také nezmění srdce lidí. Církev nemůže opět zesílit, když nebude opět silná víra. Její síla není myšlena pro ni samou, nýbrž aby se stala solí země, požehnáním pro lidstvo, světlem světa. (...)

„Obraťte se!“

Není náhodou, že odstupující papež zvolil pro svou poslední velkou liturgii Popelčnický středu. Pohleďte, chce tím ukázat, sem jsem vás chtěl od začátku vést. Je to cesta Krále. Očistěte se. Zbavte se jedu. Osvobodte se od balastu. Nenechte se uživat duchy času a zloději času. Odsvětšete se! Odebrat, aby se přidalo, je program církve budoucnosti. Zhubnout, aby se získala vitalita, duchovní čerstvost a v neposlední řadě inspirace a šarm. A krása a přitažlivost. Nakonec také energie, aby bylo možné zvládnout program, který mnohonásobně ztěžkl. „Obraťte se,“ tak mluvil slovy Bible, když značil své lidi na čele křížem z popela, „a věrte evangelium.“

A když tento čas postu a pokání skončí, říká toto gesto, stojí před námi potom nové zmrtvýchvstání, Velikonoce, čas světla. Církev bude žít dál, je nezníčitelná, a obdrží, v onom kouzlu, které doprovází začátek každého pontifika, nové posunutí vpřed. On ale, soumar Boží, jak je na něj nazíráno, vykonal nyní svou povinnost.

Jedna éra končí, možná dokonce eon, jeden z oněch časových úseků, které předznamenávají v tisíciletých krocích velké změny v dějinách. A bleskem, který v den vyhlášení Benediktovy rezignace uhořel do kopule chrámu sv. Petra, říká nebeská „režie“ ještě něco: „Opět jste poslali proroky pryč“, zdá se to jako *menetekel*, „ale tento muž, kterého už mnozí nechtěli slyšet, může být v mlčení ještě hlasitější!“

„Jste nyní na konci starého,“ zeptal jsem se papeže během našeho posledního setkání, „nebo na začátku nového?“ Odpověď byla: „Obojí.“

(*Mezititulky a krácení redakce Světla*)
Z *Kath.net* (20. 2. 2013) přeložil -tk-

Život s Bohem je dobrodružství

Svědectví Eliho Aliho na festivalu mládeže
v Medjugorje v srpnu 2012

Eli Ali z Libanonu poskytl na festivalu mládeže téměř neuvěřitelné svědectví o Božím působení ve svém životě a o výzvě ke kněžskému povolání. Pro Boha není opravdu nic nemožného.

Jmenuji se Eli a do Medjugorje jsem přišel před 12 lety. Před svým příchodem do Medjugorje jsem byl inženýrem a pracoval v bance. Do Medjugorje jsem přijel z Libanonu se skupinou přátel na Zelený čtvrtek v roce 2000. Ale nevěděl jsem, že se jedná o pouť. Církev mi byla vzdálená stejně jako praktikování víry a nevěděl jsem ani to, jak se modlí růženec.

Myslel jsem si, přijdu do Medjugorje, abych tam zažil pěkné chvíle, a nevěděl jsem, že se zde lidé celou dobu modlí. Již během letu se všichni celou dobu modlili, což mě velmi znervózňovalo. Cestou autobusem z letiště do Medjugorje to pokračovalo. Po našem příjezdu jsme šli ihned do kostela. Byla to doba vzývání na Zelený čtvrtek.

Chtěl jsem začít novou životní kapitolu

Mým prvním krokem k Bohu byla zpověď. Přesto, že jsem u zpovědi dlouho nebyl, šel jsem k ní hned, když jsem uviděl kněze z naší skupiny. Všechno, co jsem chtěl, bylo začít novou životní kapitolu s Ježíšem. Tato zpověď v Medjugorje změnila v mém životě mnohé. Poté jsme šli ke vzývání. Cítil jsem, jak mi buší srdce. Dělo se ve mně něco nezvyklého. Srdce mi časem ztvrdlo.

Následujícího dne, na Velký pátek, jsme šli na Křížovou horu. Styděl jsem se za svoji skupinu, protože se celou dobu modlila. Tak jsem se od nich kus vzdálil. Pak jsem potkal jednoho kněze ze společenství Blahoslavenství, který se mě zeptal: „Ty jsi kněz odpovědný za skupinu z Libanonu?“ – „Já, a kněz?“ odvětil jsem. Měl jsem červenou košili, modré kalhoty a žádné kněžské označení. To bylo poprvé, co mě Bůh tímto způsobem zavolał.

Na Velký pátek jsme se postili o chleba a vodě. Bylo to pro mne něco nového, nikdy předtím jsem nic podobného

neudělal. Šel jsem do kuchyně, dosyta se najedl a řekl jsem: „Postím se s vámi.“ Lhal jsem. Pak jsem šel se svou skupinou k vizionářce jménem Vicka. Přepadla mě obrovská bolest hlavy, která se

P. Eli Ali z Libanonu

stupňovala. Když jsme přišli k vizionářce, byla tam skupina Francouzů. Šel jsem za nimi, neboť mluvím také francouzsky. Byl jsem jako turista, fotil jsem vizionářku. Ta mluvila a tlumočnick překládal do francouzštiny. Slyšel jsem ji říkat: „...bo-

lesti hlavy a nedodrží púst. Matka Boží říká, že je potřeba postit se a tím posilovat vlastní vůli.“ V tom okamžiku mi proběhly před očima všechny mé hříchy. Cítil jsem v hrudi své srdce. Bylo to tak silné, že jsem začal plakat a vzlykat. Na jedné straně, protože jsem byl veliký hříšník, ale nebyl si toho vědom, na druhé stranu radostí, protože jsem přišel na to, že mě Bůh miluje, mě, malého Eliho!

Mysleli si, že mi přeskočilo!

Odešel jsem od vizionářky Vicky, schoval se a plakal. Když jsem zavřel oči, viděl jsem neuvěřitelné věci. Viděl jsem Boha Otce, jak sedí přede mnou v bílém oděvu. Byl jsem na kolenou s hlavou položenou na jeho nohách a on mi poklepal na rameno. Cítil jsem, že to je ráj. Když jsem pak znovu zavřel oči, uviděl jsem Marii, jak chová Ježíše a mne. Pak jsem běžel za svoji libanonskou skupinou, protože jsem chtěl všechny zobjimat. Řekl jsem: „Bůh je báječný a Matka Boží nás všechny miluje.“ Nikdo mi ale nerozuměl. Mysleli si: „Co se s ním stalo? Dosud byl úplně normální, a teď?“ Nato mi řekl: „Záříš štěstím!“

Nemůžeš sloužit Bohu a mamonu!

Hned potom jsem šel do kostela, kde jsem zůstal celý den, abych se tam modlil. Velice jsem žíznil po modlitbě. Když se začali chorvatsky modlit růženec, mohl

Duše kněze musí být čistší než paprsky slunce, aby ho Duch Svatý neopustil a aby mohl říci: Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus. (Gal 2, 20) Jestliže poustevníci na poušti, vzdálení od města a míst veřejného setkání a od všeho hluku těmto místům vlastního, se neodvažovali důvěřovat bezpečnosti takového života přesto, že plně užívali ústraní a klidu, nýbrž přidávají nespočetné další úkony pozornosti, stráží se ze všech stran a s velkou pečlivostí se zkoumají, než něco udělají nebo řeknou, aby mohli předstoupit před Boží tvář s důvěrou a nedotčenou čistotou, nalik je to možné lidským schopnostem; jaká síla a násilí se ti zdají potřebnými pro kněze, aby uchoval svou duši od jakékoli skvrny a zachoval ji v neporušené duchovní krásě? On potřebuje jistě větší čistotu než mníši. A přece právě on, který ji více potřebuje, je vystaven větším nevyhnutelným příležitostem, v nichž může být nakažen, jestliže vytrvalou strážlivostí a bdělostí neučiní svou duši nepřístupnou těmto záležitostem.

Sv. Jan Zlatoústý (De sacerdotio, VI, 2)

Modleme se za kněze a všechny lidi žijící v duchovním stavu, aby měli dost síly v boji proti Zlému a obstáli ve všech zkouškách, které na ně v životě dolehnou. Jsou to pilíře církve a naše modlitby tolik potřebují! Zvláště Zelený čtvrtek je vhodným dnem pro takový úmysl.

jsem se modlit s nimi. Večer, když se kostel zavřel, jsem šel do penzionu a otevřel Bibli. To jsem udělal poprvé ve svém životě. Otevřel jsem Matoušovo evangelium 6,24 – tam stálo, že nelze sloužit dvěma pánům, ne Bohu a penězům, je třeba se rozhodnout. O.K. Dosud byly peníze na prvním místě a Michael Schumacher a formule 1 na druhém místě. V Medjugorje se Bůh dostal na první místo. Já jsem řekl, potřebuji trochu peněz pro rodinu. Pořád jsem nechápal toto radikální Boží odhalení se.

Tento týden přišel vždycky někdo, když jsem se procházel po Medjugorje, a ptal se, jestli jsem kněz. Bylo to jako bombardování. Jako kdyby klepala Matka Boží na mou hlavu kladivem a říkala: „Kněz, kněz, kněz!“

Když jsem se vrátil zpět do Libanonu, otevřela moje matka dveře a já jsem jí řekl, že se chci stát knězem. „Proboha, co to z tebe v Medjugorje udělali? To není možné. Jsi přece inženýr, jak můžeš všechno opustit!“ Ale bylo to mé pevné rozhodnutí. Intenzivně jsem se modlil. Můj otec byl nemocen, postižený tělesně. Řekl: „Jednej dle Boží vůle!“ Se svou matkou jsem ale sváděl urputný boj. Pak jsem jí ale řekl: „Uzavřeme dohodu. Poje-

deme společně na podzim do Medjugorje. Pokud mi Matka Boží dá znamení, pak vstoupím do kláštera, když ne, tak na celou věc zapomeneme.“ Pak jsem napsal Matce Boží dopis; „Jestli chceš, abych se stal knězem, tak mi to musíš říci. Pak mi také musíš říci, kam mám vstoupit, a následně se postaráš o moji matku a otce. Já se budu starat o Tvého syna Ježíše.“ Tento dopis jsem poslal do Medjugorje.

Bůh tě volá

V říjnu jsem přijel s rodiči do Medjugorje. Zase se mě lidé ptali, jestli jsem kněz. To ale nebylo ono znamení, které jsem očekával. Třetí den jsme šli za otcem, který se jmenoval Jozo. Zatímco mluvil o františkánech v provincii Hercegovina, plakal jsem nad utrpením, co museli zažít. Vedle mne seděla Američanka, která také plakala. Dal jsem jí kapesník a ona mi řekla: „Budu se za vás modlit, abyste se stal dobrým knězem.“ Zeptal jsem se jí, jak se jmenuje a proč mi to říká. Nevěděla to. Daroval jsem jí svůj růženec.

Od otce Joza jsme šli ke společenství *Oáza míru*. Kostel byl plný, nebylo tam žádné volné místo. Zůstal jsem u okna. Sestra Claire-Marie začala s modlitbou. Chtěla mluvit o Medjugorje. Řekla: „Teď

vám budu vyprávět o tom, jak jsem se stala řádovou sestrou.“ To mě zajímalo! Řekla, že přišla do Medjugorje, když jí bylo 32 let. Taky je mi 32 let! Na Velký pátek to bylo poprvé, kdy jí Bůh dal znamení, že by chtěl, aby se stala řádovou sestrou. Začala se mi klepat kolena. Myslel jsem si, že mluví o mně, neboť pro mne jasné znamení přišlo také na Velký pátek na Křížové hoře. V tom okamžiku se obrátila na mne k oknu a řekla: „Bůh tě volá. Chce, abys mu sloužila, ale neboj se. Můžeš se svobodně rozhodnout, přijmout či odmítnout.“ Myslel jsem si, že už je toho na mě moc, myslel jsem, že sním. Řekla ještě jednou: „Neboj se, můžeš se svobodně rozhodnout, přijmout či odmítnout. Matka Boží tě tak miluje, že tě bude provázet na každém kroku, ale nezapomeň na to!“ Plakal jsem, byl to šok. Nemohl jsem jít, moje matka byla vedle mne a stále opakovala: „To je neuvěřitelné!“ Pak přišla řádová sestra, aby s námi o samotě promluvila. Moje matka řekla: „Znáš mého syna? Vyprávěl ti o něm někdo něco?“ Ona odpověděla: „Nevím, co jsem mu řekla, bylo to z Ducha Svatého. Víš, že si Matka Boží přeje, aby se stal mariánským knězem!“

Vzpomínám si na svůj dopis Matce Boží a na to, že je zodpovědná za mého otce a matku a že já budu moci vstoupit do kláštera.

Pouze odvalu

Večer při vzývání jsem slyšel, jak někdo volá: „Eli, Eli!“ Otočil jsem se a uviděl Američanku z Michiganu. Řekla mi: „Dnes ti dala Matka Boží znamení, že se máš stát knězem.“ – „Ano, ale jak to, že to víš?“ – „Dnes odpoledne jsme se modlili růženec s prosbou a najednou jsme ucítili vůni růží. Vůně vycházela z růžence, který jsi mi daroval. Všichni ze skupiny tu vůni mohli ucítit.“

30. října 2000 jsem se vrátil zpět domů a 18. listopadu jsem vstoupil do kláštera. Již 12 let jsem v řádu Panny Marie. 15. srpna jsou to čtyři roky, co jsem knězem. Řeknu vám, že život je jedno velké dobrodružství. Neexistuje žádná záruka, kromě Božího slova. Jinak je vše nádherné dobrodružství s Ježíšem a Marií. Kráčejte s odvahou kupředu! Děkuji, Paní!

Z Medjugorje aktuell 92/2012

přeložila -sš-

Šéf SNAP priznal u soudu, že publikuje nepravdivé informace

Veřejnoprávní sdělovací prostředky zvláště v České republice přinesly osouzení, které vyslovila takzvaná *Organizace pro oběti zneužívání kněžimi (SNAP)* ze Spojených států na adresu pražského arcibiskupa, kardinála Dominika Duky. Tvrdí, že prý „nebrání oběti zneužívání“, a dokonce po něm žádá, aby se neúčastnil konkláve. V souvislosti se zmíněnou organizací je především zapotřebí připomenout, že její šéf David Clohessy priznal na slyšení u soudu ve státě Missouri již před rokem, že organizace SNAP vědomě předkládala médiím nepravdivé údaje a že je navíc tvořena osobami, které nejsou oprávněny k práci s oběťmi pohlavního zneužívání. SNAP je tedy sdružením, jehož prohlášení jsou nedůvěryhodná a jeho členové postrádají pa-

tričnou odbornost pro posuzování této problematiky. Jediná dovednost tohoto sdružení spočívá v bohatých kontaktech s různými sdělovacími prostředky a agenturami na celém světě.

Tiskové středisko ČBK vydalo ke kritice pražského arcibiskupa prohlášení, ve kterém se uvádí, že kardinál Duka při své nedávné cestě do USA „upozorňoval na skutečnost, že v případě zneužívání jde o problém celé společnosti, jejíž je církev součástí. Jde o problém rozpadlých rodin a uvolnění morálky obecně.“ Vatikánský tiskový mluvčí k této věci pak řekl, že zmíněné americké sdružení „je už delší dobu známé. Není však jeho úkolem určovat, kteří kardinálové se smí účastnit konkláve.“

www.radiovaticana.cz

Kněžská služba matek

Již léta jsou v určitých kruzích pokládány stále tytéž otázky, a sice, zda mají bohoslužby zůstat tak, jak jsou, podle teologů, kterých si vážíme, a zda má katolická církev trvat na celibátu. Samozřejmě nesmí chybět ani otázka: Mají být ženy vysvěceny na kněze?

Stanovisko katolické církve, ale také celé ortodoxie je v tomto bodě stejné: Kristus posvětil své apoštoly za kněze a biskupy, ale ne svou Matku a ani Marii Magdalenu. Kněz u oltáře jedná „in persona Christi“. Zpřítomňuje Krista. Při proměňování jedná Kristus skrze něho. Kristus byl mužem a ne bezpohlavní bytostí. Požadavek připustit ženy k jáhenství a konečně jim udělit i kněžské svěcení se odůvodňuje nedostatkem kněží či také rovnoprávností. U těchto často hlasitých požadavků se zcela zapomíná, že vlastně každá matka vykonává kněžskou službu.

Co je úkolem kněze? Zvěstuje Boží slovo. Udílí svátosti. Slaví Eucharistii. Žehná. Navštěvuje nemocné. Doprovází umírající.

Vedle svátostného kněžství existuje všeobecné kněžství věřících, které má svou podstatu ve křtu a birmování. Když se matky se svými dětmi modlí, je to kněžská služba. Jak často je přes den k tomu příležitost! Když matky pokropí své děti svěcenou vodou a udělají jim na čele křížek, než opustí dům, pak je to kněžská služba. Je to zvěstování v nejpravdivějším smyslu a stěží pronikne do srdce dítěte nějaké kázání více než matčino slovo.

Když matka vezme své dítě na mši svatou, pak je to kněžská služba. Nechává ho mít účast na své víře a zpřístupňuje mu základní rysy eucharistické slavnosti. Dítě poslouchá modlitby a písně. Vrůstá tím do bohoslužebného společenství. Při přípravě na přijetí svátostí hraje matka hlavní roli. Její kněžská služba při přípravě dětské duše nekončí ani v den první svatě zpovědi a ani v den prvního svatého přijímání. Je to matka, která své dítě nabádá, aby šlo opět ke zpovědi. Je to matka, která své dítě napomíná, aby přijímalo Tělo Páně důstojně. Je to matka,

která stále objasňuje dítěti velikost a význam mše svaté. Když to dítě pochopilo, již pro ně není obtížné navštěvovat nedělní bohoslužby a též, je-li to možné, půjde do kostela i ve všední den, protože ví, že Ježíš na něj čeká.

Když děti zažijí, že má matka otevřenou ruku pro chudé, budou i ony mít soucitné srdce. Když děti uvidí, jak se matka stará o nemocnou babičku, jak pečuje o nemohoucího dědečka, tak to zcela jistě ovlivní jejich vlastní život. Kdo by chtěl popřít, že to všechno je kněžská služba? Po smrti babičky či dědečka jdou i děti společně k hrobu. Kropí jej svěcenou vodou a učí se, že babička a dědeček jsou na věčnosti. Nesmí se na ně zapomínat, pamatuje se na ně v modlitbách. Když je slavena mše svatá za zemřelé příbuzné, je pro děti samozřejmé, že jsou u toho. Komu prokazují matky tuto kněžskou službu, ten později na své rodiče nezapomene.

Kněžství ženy se musí vzít na vědomí a musí se vzít vážně. Aby byla zachována rovnoprávnost, musí se dodat, že všechno, co bylo řečeno o matkách, lze také říci o otcích. Nemusí být přijato kněžské svěcení, aby se mohlo kněžsky působit. Ovšem je též jasné, že služba vysvěceného kněze je nenahraditelná.

Z Der Fels 1/2013 přeložil -tk-

Neděle Božího milosrdenství

5. května 2000 byl vydán dekret Kongregace pro bohoslužbu a svátosti, kterým byla ustanovena 2. neděle velikonoční jako Neděle Božího milosrdenství (letos 7. dubna). Pán Ježíš totiž obdaril tento svátek velkými přísliby. Největší z nich je spojen se svatým přijímáním přijatým v tento den. Je to příslib „úplného odpuštění vin a trestů“, čili stejné milosti, kterou dostáváme pouze ve svátosti křtu. **Přípravou na svátek má být nověna, která začíná na Velký pátek.** Nověna spočívá v denní modlitbě korunky k Božimu milosrdenství. V den svátku Božího milosrdenství Ježíš pak chce zahrnout lidi nejen spásonosnými milostmi, ale rovněž časnými dary. Mají-li mít věřící užitek z velkých darů, které chce Pán dát každému člověku, je třeba, aby byli v milosti posvěcující (po svátosti smíření), aby neměli zalíbení v žádném hříchu, aby plnili podmínky úcty k Božimu milosrdenství (důvěra a činná láska k bližnímu) a přistoupili v ten den k „prameni života“, čili ke sv. přijímání.

29. června 2002 vydal Svatý stolec dekret*, kterým udělil Jan Pavel II. plnomocné odpustky všem, kteří se o slavnosti Božího milosrdenství zúčastní v chrámě jakékoliv pobožnosti k Božimu milosrdenství.

* lze najít na www.vatican.va/roman_curia/tribunals/apost_penit/

MODLITBA BENEDIKTA XVI. ZA POVOLÁNÍ KE KNĚŽSTVÍ A K ZASVĚCENÉMU ŽIVOTU

Otče, dej, ať mezi křesťany povstanou četná a svatá kněžská povolání, která by udržovala živou víru a střežila převzácnou památku tvého Syna prostřednictvím kázání slova a udílením svátostí, jimiž, Otče, ustavičně obnovuješ své věřící. Daruj nám svaté služebníky tvého oltáře, kteří budou pozornými a zapálenými strážci Eucharistie, která je svátostí Kristova největšího daru pro vykoupení světa. Pověz služebníky tvého milosrdenství, kteří by prostřednictvím svátosti smíření rozdávali lidem radost z tvého odpuštění. Dej, Otče, ať církev s radostí přijímá četné inspirace Ducha tvého Syna a ať v učenlivosti vůči jeho ponaučením pečuje o povolání ke kněžství a k zasvěcenému životu. Pomáhej biskupům, kněžím, jáhnům, zasvěceným osobám i všem pokřtěným křesťanům, aby věrně naplňovali své poslání ve službě evangelium. O to prosíme skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Maria, Královno apoštolů, oroduj za nás!

Katechismus andělů (15)

ANDĚLÉ V LITURGIÍ

Andělé v božském oficiu

Co je božské oficium?

Božské oficium (čili denní modlitba Církve) je veřejná modlitba Církve, Kristovy Nevěsty; vytváří spolu se mší, svátostmi a svátostinami nejstarší a nejtíhodnější památník křesťanské zbožnosti. Dom Guéranger tvrdí, že liturgie je tradicí Církve na velmi vysokém stupni moci a slavnostnosti.

Jaký je vztah mezi anděly a božským oficiem?

Platí především základní axiom, že andělé jsou přítomni na liturgických shromážděních a duchovně se účastní zpěvu žalmů. Tato myšlenka je velmi stará, starší než samo křesťanství, poněvadž v jednom ze žalmů svatého krále Davida čteme tento verš: „Před tváří andělů budu ti hrát. Před tvou svatyní na tvář padám, děkuji tvému svatému jménu.“ (Ž 138)

Jaký ohlas měl tento verš žalmu v dějinách spirituality?

Tento verš byl neustále používán jako biblické svědectví, na kterém spočívá myšlenka o přítomnosti andělů při liturgických shromážděních a jež tuto myšlenku osvětluje. Poslechněme si, co o tom říká Origenes, církevní Otec ze 3. století: „Jestliže je anděl Páně s těmi, kteří se bojí Pána, je přirozené, že když jsou veřejně shromážděni, aby velebili Krista, je anděl po boku každého z těch, kdo se bojí Pána, a také s tím, kdo je pověřený bdít a vést; tak, když jsou věřící shromážděni, jsou zde tedy dvě shromáždění: lidí a andělů.“ (De oratione, 31) Pokud jde o svatého Benedikta, upravuje zpěv žalmů podle neviditelné přítomnosti andělských kůrů: „Věříme, že Bůh je všudypřítomný [...]. Bez jakýchkoliv pochyb věrme, že je to pravda zejména tehdy, když se účastníme služeb Božích. Vždycky si proto pamatujme, co praví prorok: »Služte Hospodinu v bázní.« A dále: »Zpívejte mu moudře« a »budu ti zpívat před anděly«. Uvědomme si, jak se máme chovat před Bohem a jeho anděly, a stůjme při zpěvu žalmů tak, aby naše mysl byla

ve shodě s naším hlasem.“ (Řehole, kap. XIX) Toto přesvědčení, které zůstávalo velice živé hluboko v mnišské tradici, se objevuje také v jedné anekdotě vyprávěvané Alkuinem: „Vypráví se o svatém Bédovi, že říkal: »Vím, že andělé přicházejí na kanonické hodinky. Co by se stalo, kdyby mě nenalezli mezi bratry? Neřekli by: *Kdepak je Béda?*«“

Nachází se v textech božského oficiu přítominka andělů?

Přítomnost andělů je velmi častá v liturgických textech: v hymnech, modlitbách, antifonách.

Uvedme jako jeden příklad mezi mnohými modlitbu kompletáře: „Navštiv, Bože, náš příbytek a zažeň od nás všechny úklady nepřítele; *pošli své svaté anděly, ať jsou s námi* a chrání nás, a stále nás provázej svým požehnáním.“

Můžeme také uvést obřadní modlitbu pro požehnání domu, která se říká každou neděli po procesi *Asperges me*: „Vyslyš nás, Pane, svatý Otče, všemohoucí a věčný Bože, a *sešli z nebes svého svatého anděla*, aby střežil, podporoval, ochraňoval, navštěvoval a bránil všechny, kteří obývají tento příbytek.“

Jaká je úloha andělů v křesťanské modlitbě?

Svatý Benedikt v VII. kapitole své *Řehole* připomíná, že „andělé přinášejí Bohu každou naši činnost“. Bossuet nám ukazuje důvod, proč Bůh chce, aby mu naše modlitby byly předkládány skrze anděly. Naše modlitba, zatížená tělem, jež je tlačeno k zemi vichřicemi marných představ, je totiž „slabá a ochablá“, vzdálená toho, aby „prorážela oblaka a pronikala do nebeských výšin“, stěží dokáže vystoupit z našich srdcí. Naše modlitby by padaly dolů svou tíží, kdyby je dobrotá Boží nezadržela... Bůh tedy posílá svého anděla, „anděla modlitby“, jak ho nazývá Tertulián; on našim modlitbám propůjčuje „svá křídla, aby byly pozdviženy, svou sílu, aby byly podepřeny, svou vroucnost, aby byly oživeny“. (Bossuet, *Sermon pour la fête des saints Anges gardiens* [Kázání ve svátek svatých andělů strážných], éd. Lebarq, t. III, str. 108–109)

Andělé navíc přinášejí Bohu naše oběti – ty oběti, na které by, jak říká Bossuet, žártili, pokud by v nebi mohla být žárlivost – a jsou šťastni, že je využíváme, aby tyto oběti obětovali Bohu. (*tamtéž*, str. 110) Jako neúnavní ženci sklízejí v našich srdcích naše dobré myšlenky, naše správné tužby a naše dobré skutky a jsou šťastni, že neustále přinášejí Bohu ovoce své žatvy.

Obsahuje liturgický kalendář svátky, které nám předkládají anděly k zvláštnímu uctívání?

Pro pochopení skutečné role svatých andělů v liturgickém slavení je třeba vědět, že se stali v Církvi velmi záhy předmětem živého a osobního kultu: svatý Michael již od 4. století na Východě; na Západě se 29. září slaví výročí posvěcení baziliky na Monte Gargano ke cti svatého Michaela, knížete nebeského vojska. 24. března se uctívá svatý Gabriel a 24. října svatý Rafael. Svátek andělů strážných 2. října je slaven ve Španělsku a ve Francii od 15. století.

Křestní anděl

Jsou andělé přítomni při svěcení křestní vody?

Velmi stará formule svěcení vody převzatá z gelasianského sakramentáře vyjadřuje tuto myšlenku: „Nad těmito vodami připravenými k očištění a oživení lidí rač vyslat anděla svatosti, aby připravil Duchu Svatému čistý příbytek ve znovuzrozených (*apud renatis*), jednou omytých z nečistot jejich minulého života.“

Jak hleděli Otcové na vztah anděla ke svátosti křtu?

První byl Tertulián, který ve svém *Traktátu o křtu* podává svědectví o vztahu mezi andělem a křestní vodou: „Vody vybavené jistým druhem léčebné síly zášahem anděla“, později dále: „očištění vodou pod ochranou anděla, jsme připraveni přijmout Ducha Svatého“; a pokračuje: „Anděl, křestní soudce, ve chvíli, kdy znenadání přichází Duch Svatý, srovnává cestu k odstranění hříchů.“

Souběžná s touto představou, která spojuje anděly se svěcením křestní vody, je i jiná, podle které jsou andělé přítomni při samotném aktu křtu. Například svatý Ambrož ve své knize *O tajemstvích* říká, že zřeknutí se ďábla se koná v přítomnosti an-

Dětské bohoslužby

dělu: „Mluvil jsi v přítomnosti andělů [...]. Je nemožné podvádět, je nemožné zapírat: je to anděl, kdo ohlašuje Kristovo království a život věčný.“ Analogicky evokuji řečti autoři andělů, kteří se během křtu radují, a to zvláště svatý Řehoř Nazíánský a svatý Cyril Jeruzalémský. Tato myšlenka se znovu objevuje v písni byzantského básníka Romanose a v *Ordo* (mešním řádu) Jakuba z Edessy, který vykresluje „nebeské vojsko rozestavené kolem křtitelnice, aby vítalo shromážděné syny Boží“.

Nabízí Tradice učení o přítomnosti andělů při svátosti křtu?

Ano, liturgická tradice a patristika učí, že andělé doprovázejí katechumeny, účastní se svěcení vody, naplnění úžasem pomáhají při křtu a s láskou se věnují svým chráněncům.

„Všechny východní ikonografie svědčí o přítomnosti andělů při křtu. Jejich počet se mění, někdy to bývá jeden, velmi často dva nebo tři (zde je vliv Dt 17,6 a 19,15, převzatý Jan 8,17 a 2 Kor 13,1: dva nebo tři svědci). Jsou skloněni před Kristem a na znamení úcty před majestátem Božím mají ruce skryté. Tato jejich činnost odkazuje současně na liturgii: při křtu nejsou andělé pouhými diváky nebo svědky theofanie, ale Kristovými služebníky. Konají posvátnou činnost a z toho titulu mají stejně jako jáhnové při liturgii ruce zakryté rouškou. Jeden byzantský text je v tomto smyslu velmi jasný. Kristus oslovuje Jana Křtitele: »Pojď s anděly uskutečnit na mně posvátné obřady.« (Ikos konce Orthrosu z 2. a 5. ledna)“ (Joseph Lemarié m.b., *La Manifestation du Seigneur*, str. 292, pozn. 3)

Římský rituál v první části křtu dospělých, který byl původně starobylym obřadem katechumenátu, dosvědčuje jasně přítomnost anděla během obřadu zsvěcení: „Bože Abrahamův, Izákův a Jakubův, který ses zjevil svému služebníku Mojžíšovi na hoře Sinaj, který jsi nechal odejít z Egypta děti Izraele a ve své dobrotě jsi vyslal anděla, aby je chránil dnem i nocí, prosíme tě: rač, Pane, z nebe vyslat svého svatého anděla, aby střežil tvého služebníka N. a přivedl ho k milosti křtu.“

Má být tento zásah andělů chápán jen v řádu přičinnosti morální, nebo v řádu nástrojové fyzické přičinnosti? Jinými slo-

Prof. Dr. Albert Richenhagen, profesor teorie hudby na Universität der Künste v Berlíně řekl: „Věřit, že musí existovat vlastní dětské a rodinné bohoslužby, je jedním z hlavních omylů současnosti. Neexistují také žádná dětská letadla, dětské tramvaje atd. Děti se mohou zcela normálně zúčastňovat bohoslužeb se svými rodiči a dospělými. Tím, že se děti vyčleňují a zároveň se jim dávají výsady, se děje ve skutečnosti osudná dezintegrace. A tento problém nás potkává zvláště při dětských a rodinných boho-

službách. Jsem tedy zastáncem toho, aby dětem byla mše spíše vysvětlována a ony se společně s dospělými bohoslužeb zúčastňovaly; nechat se stejně jako dospělí dotýkat Duchem Svatým. Tímto způsobem překonáme onu dezintegraci a zažijeme kontinuitu dějin Božích se svým lidem. Máme stejného Boha pro děti, dospělé a staré. Liturgie a pastorece se nesmí navzájem zaměňovat. Liturgické formy jsou tak bohaté, že mohou oslovit každého.“

Z www.kath-info.de přeložil -tk-

vy, zasahuje křestní anděl jediné přímluvnou modlitbou, anebo zakročí také svým přímým působením, které odpovídá jeho přirozenosti?

Při četbě církevního Otce Didyma Slepého by se zdálo, že při udílení svátosti se křestní anděl nejenom přimlouvá za budoucího křtěnce, ale že jedná přímo svým duchovním zásahem: „V řádu viditelných skutečností přerodí koupel naše pozemská těla službou kněží. Stejně tak v řádu neviditelných a nebeských skutečností Duch Boží, neviditelný našemu rozumu, současně znovu rodí naše těla i naše duše za spolupůsobení andělů.“ (*De Trinitate* 2, 12) Platí paralela mezi službou kněze a službou anděla; jestliže kněz působí jako nástrojově fyzická příčina, zdálo by se jako logické dospět k závěru, že v případě andělského zákroku se jedná o přičinnost stejného typu. (Připomínáme, že slovo „fyzický“ zde neznamená materiální, ale to, co je shodné s přirozeností nějaké bytosti.) Bůh je dost velkodušný na to, aby své nejvyšší tvory zapojil do díla posvěcení duší, ale Boží zjevení, které zůstává němé ohledně zásahu nástrojově fyzického, nás vede k zachování téhož mlčení v této souvislosti. Oproti tomu, co se týká obecnějšího způsobu chápání, neudívá nás, že přítomnost andělů během křestní iniciace vyvolala u církevních Otců nadšený ohlas. Svatý Cyril Jeruzalémský říká novokřtěncům vystupujícím z křestního pramene: „Andělé jsou kolem vás, tančí v chóru a volají: »Kdo je ten, co vychází v bílém šatu, opřený o svého milého?«“ (*Katecheze pro ty, kdo mají být osvěceni*) A svatý Ambrož znovu zdůrazňuje úžas andělů v přítomnosti nově pokřtěných: „Andělé na vás hleděli, viděli vás

přicházet a viděli nenadále zazářit váš lidský stav, kdysi tak pošpiněný ohavností hříchu [...]. Andělé proto žasnou. Chceš vědět proč? Vyslechni tedy apoštola Petra, který říká, že věci, jež nám byly svěřeny, jsou ty, které andělé touží nazírat.“ (*De sacramentis* 4,2,5)

Tato početná svědectví nás nesmí překvapovat; nauka o křestním andělu je v dokonalém souladu s tím, co nám říká víra na téma našeho vstupu do nadpřirozeného světa. Vstupem do Boží rodiny se stáváme současně bratry andělů, jejich spolustolovníky, jejich spoluobčany, a pokud putujeme tímto slzavým údolím, také jejich chráněnci. Jak by tedy mohli být nepřítomni úkonu, kterým se rodíme do života, jehož nekonečnou cenu znají lépe než my?

(Pokračování)

Přeložili ing. Antonín Džbáněk a P. Štěpán M. Filip OP

PROGRAMY CENTRA NADĚJE A POMOCI V BRNĚ (VODNÍ 13)

4. 4. 2013 začíná interaktivní kurz pro snoubence a novomanžele **O MANŽELSTVÍ** - čtyři setkání s tématy: Opravdová láska, Komunikace, Lidská sexualita a Život rodiny. Hledáte odpovědi na otázky, zda má manželství smysl? Může být vůbec manželství harmonické? Opravdu přemýšlí a jedná žena jinak než muž? Pak je tento kurz právě pro Vás!

15. 4. 2013 proběhne workshop **NA ZAČÁTKU TĚHOTENSTVÍ** pro nastávající rodiče od začátku těhotenství do 20. týdne, ve kterém hovoříme o podpoře zdraví v těhotenství, o tom, která vyšetření jsou důležitá pro péči o těhotnou ženu i dítě a také o těch, která podstupovat nemusí a proč. Podporujeme sebedůvěru žen v jejich mateřské schopnosti a kompetence a v láskyplném přijetí dítěte od počátku jeho života.

Na **20. 4. 2013** připravuje CENAP jednodenní kurz **NEPLODNOST - PŘÍČINY, ŘEŠENÍ**. Nabízíme možnost využití našich vynikajících zkušeností pro manžele, kteří touží po dítěti a dosud se nedařilo otěhotnět, přirozeně, bez nebezpečných zdravotních zásahů a eticky sporných způsobů. Manželé mají možnost na sobě pracovat a poznat příčiny dosažité neplodnosti. Pod našim vedením již řada manželství dosáhla vytouženého cíle - narození děťátka.

Přihlášky na www.cenap.cz.

Pondělí 25. 3. 2013: 6:05 Octava dies (712. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** BET LECEM – vnitřní domov (22. díl): Matteo Pesce o klášteře Deserto di Varazze. **6:50** Terra Santa News: 20. 3. 2013 **7:10** Putování modrou planetou: Kamčatka krásná neznámá **7:45** Přejeme si... **8:00** Post Scriptum s P. Leošem Ryškou SDB **8:15** Žít cestou (1. díl) **8:35** Jak potkávat svět s Pavlem Helebrandem **10:00** Nedělní čtení: Květná neděle **10:30** Papuánské Velikonoce: Květná neděle **10:55** NOEkreace (175. díl) **11:05** Godzone magazín **11:35** Velikonoční řemesla (1. díl): Voskované a batikované kraslice **11:45** Bible pro nejmenší: Mojžiš **11:50** Sedmihlásky **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (72. díl) **13:25** Drslavice **13:40** Octava dies (712. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:10** Propast **14:30** Příroda a Natura 2000 (14. díl): Ptačí oblast Beskydy, EVL Niva Morávky **15:00** Noční univerzita: P. Bogdan Stępień, OSPPE – Padl do rukou lupičů... **16:10** Přejeme si... **16:25** V souvislostech **16:40** Gospelový sborník **16:50** Vydřeté metamorfózy **17:00** NOEparáda (209. díl) [L] **18:05** Salesiánský magazín [P] **18:25** Sedmihlásky **18:30** Bible pro nejmenší: Mojžiš – podivný oheň **18:35** Velikonoční řemesla (1. díl): Voskované a batikované kraslice **18:45** Nowa Huta **19:15** Život koncilu (6. díl) **19:30** Postní pouť **20:00** Čtyřicet let Velkého pátku **20:50** 20 let jeden pro druhého: Charita sv. Rodiny Nový Hrozenkov [P] **21:10** Na koberečku [P] **21:25** P. Vojtěch Kodet – Marnotratný Otec **22:55** Octava dies (712. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:30** Kulatý stůl: Ohrožené kostely **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 26. 3. 2013: 6:05 Salesiánský magazín **6:20** STABAT MATER: Giovanni Battista Pergolesi **7:05** Ticho Kalvárie **7:20** Čiernobiely svet **7:30** Nadace Divoké husy **7:45** Outdoor Films s Jarmilou Štukovou (14. díl) **9:15** Patagonie: Misionářský sen **9:30** Octava dies (712. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:05** P. Vojtěch Kodet – Marnotratný Otec **11:35** Velikonoční řemesla (2. díl): Pletení košíčku z pedigu **11:45** Bible pro nejmenší: Mojžiš – podivný oheň **11:50** Sedmihlásky **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Hudební okénko (6. díl) **12:35** Život koncilu (6. díl) **12:50** Podobenství (10. díl): Soudce a vdova **13:20** Dana & Přátelé (10. díl) **13:55** Putování modrou planetou: Kamčatka krásná neznámá **14:30** Kulatý stůl: Ohrožené kostely **16:05** Přejeme si... **16:20** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza **17:10** Kněz Slanina **17:40** BET LECEM – vnitřní domov (22. díl): Matteo Pesce o klášteře Deserto di Varazze. **17:55** Noeland (65. díl) **18:25** Sedmihlásky **18:30** Bible pro nejmenší: Mojžiš před faraonem **18:35** Velikonoční řemesla (2. díl): Pletení košíčku z pedigu **18:45** Hermie a potopa **19:20** NOEkreace (175. díl) **19:30** Vydřeté metamorfózy **19:40** Zpravodajské Noeviny (474. díl): 26. 3. 2013 [P] **20:00** Živě s biskupem:

Mons. Karel Herbst SDB [L] **21:05** Modlitba křížové cesty **21:25** Terra Santa News: 20. 3. 2013 **21:50** Cvrlikání: Terebint **22:55** Propast **23:15** Post Scriptum s P. Leošem Ryškou SDB **23:30** Odkaz předků (3. díl): Ročob **23:50** Zpravodajské Noeviny (474. díl): 26. 3. 2013 **0:05** Večer chval (24. díl): Kapela F6 **1:15** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 27. 3. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (474. díl): 26. 3. 2013 **6:20** 20 let jeden pro druhého: Charita sv. Rodiny Nový Hrozenkov **6:35** Skryté poklady: Lubomír **7:05** Noční univerzita: P. Bogdan Stępień, OSPPE – Padl do rukou lupičů... **8:15** NOEkreace (175. díl) **8:25** Velikonoční řemesla (3. díl): Pletení tataru **8:35** Život koncilu (6. díl) **8:50** Kaple v poušti **9:05** Hrdinové víry (1. díl): P. Ignác Stuchlý **10:05** Kalvárie Moravská Třebová **10:20** Abraháмова cesta **10:30** Generální audience [L] **11:30** Guyanská Diana **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Čtyřicet let Velkého pátku **12:55** Post Scriptum s P. Leošem Ryškou SDB **13:10** Nowa Huta **13:45** Cvrlikání: Terebint **14:50** Na koberečku **15:00** Patagonie: Misionářský sen **15:15** Film o filmu Mobil **15:25** Salesiánský magazín **15:40** Zpravodajské Noeviny (474. díl): 26. 3. 2013 **16:00** NOEparáda (209. díl) **17:00** Godzone magazín **17:30** Guyanská Diana **18:00** Octava dies (712. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Bible pro nejmenší: Voda se rozestoupila **18:35** Sedmihlásky **18:40** Velikonoční řemesla (3. díl): Pletení tataru **18:50** Jeruzalém **19:00** O křížové cestě s Markem Trizuljakem **19:20** Terra Santa News: 27. 3. 2013 [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** BET LECEM – vnitřní domov (27. díl) [P] **21:20** P. Angelo Scarano – Jeden člověk měl dva syny [P] **22:15** NOEkreace (175. díl) **22:25** Pašijový kříž **23:00** Generální audience papeže [P] **23:30** STABAT MATER: Giovanni Battista Pergolesi **0:20** Příroda a Natura 2000 (14. díl): Ptačí oblast Beskydy, EVL Niva Morávky **0:50** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 28. 3. 2013: 6:05 Nowa Huta **6:35** BET LECEM – vnitřní domov (27. díl) **6:50** Vydřeté metamorfózy **7:00** J. S. Bach: Matoušovy pašije (1) **8:10** Propast **8:27** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza **9:20** Evangelium: Zelený čtvrtek **9:30** Mše svatá se svěcením olejů [L] **11:40** Velikonoční řemesla (4. díl): Krajčovaná kraslice **11:45** Bible pro nejmenší: Voda se rozestoupila **11:50** Sedmihlásky **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** STABAT MATER: Giovanni Battista Pergolesi **12:50** Terra Santa News: 27. 3. 2013 **13:15** Generální audience papeže **13:45** Čtyřicet let Velkého pátku **14:35** Evangelium: Zelený čtvrtek **14:45** Nadace Divoké husy **15:00** Podobenství (11. díl): Farizeus a celník **15:30** Dana & Přátelé (3. díl) **16:05** Zpravodajské Noeviny (474. díl): 26. 3. 2013 **16:20** Papuánské Velikonoce: Zelený čtvrtek **16:35** Život koncilu (7. díl) [P] **16:50** Velikonoční zastavení v Litomyšli **17:10** Svatá země **17:23** Evangelium: Zelený čtvrtek **17:30** Mše svatá na památku Večeře Páně z Lateránské baziliky [L] **19:30** NOEkreace (175. díl) **19:40** Zpravodajské Noeviny (475. díl): 28. 3. 2013 [P] **20:00** Evangelium podle Matouše: Velikonoce **21:05** Já JSEM [P] **22:30** Putování po evropských kláštěrech: Notker Wolf, generální představený benediktinů **23:00** Octava dies (712. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:30** Evangelium: Zelený čtvrtek **23:37** Pater noster – Olivová hora **23:45** Smysl utrpení **0:05** Zpravodajské Noeviny (475. díl): 28. 3. 2013 **0:20** Putování modrou planetou: Kamčatka krásná neznámá **0:55** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 29. 3. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (475. díl): 28. 3. 2013 **6:20** NOEkreace (175. díl) **6:30** Příroda a Natura 2000 (14. díl): Ptačí oblast Beskydy, EVL Niva Morávky **7:00** J. S. Bach: Matoušovy pašije (2) **8:35**

Evangelium: Velký pátek **8:45** Bazilika Božího hrobu a Golgota **8:55** P. Angelo Scarano – Jeden člověk měl dva syny **9:45** Na koberečku **10:00** Salesiánský magazín **10:15** Papuánské Velikonoce: Velký pátek **11:00** Život koncilu (7. díl) **11:15** BET LECEM – vnitřní domov (27. díl) **11:35** Velikonoční řemesla (5. díl): Velikonoční aranžování a výroba lýkové panenky **11:45** Bible pro nejmenší: Desatero přikázání **11:50** Sedmihlásky **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** 20 let jeden pro druhého: Charita sv. Rodiny Nový Hrozenkov **12:40** Putování po evropských kláštěrech: Notker Wolf, generální představený benediktinů **13:10** Přejeme si... **13:25** Zpravodajské Noeviny (475. díl): 28. 3. 2013 **13:45** Sedm posledních slov Ježíše Krista na kříži **15:00** Křížová cesta z Lurd **15:20** Živě s biskupem: Mons. Karel Herbst SDB **16:25** Na koberečku **16:35** Jeruzalém **16:43** Evangelium: Velký pátek **17:00** Památka Umučení Páně z Vatikánské baziliky [L] **19:30** Pašijový kříž **20:05** Koncert Podzimního festivalu duchovní hudby Olomouc **21:15** Křížová cesta z Kolosea [L] **23:00** Nedělní čtení: Zmrtvýchvstání Páně [P] **23:30** Podobenství (11. díl): Farizeus a celník **0:00** Dana & Přátelé (3. díl) **0:35** Outdoor Films s Marianem Jiřím Huskem (13. díl) **2:05** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 30. 3. 2013: 6:05 Hornolidečko – Valašská Polanka **6:15** Podobenství (11. díl): Farizeus a celník **6:45** Dana & Přátelé (3. díl) **7:15** BET LECEM – vnitřní domov (27. díl) **7:30** Já JSEM **8:50** Sedmihlásky **8:55** Noeland (65. díl) **9:25** Velikonoční řemesla (3. díl): pletení tataru **9:40** Hermie a potopa **10:15** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza **11:05** Živě pašije [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce [P] **12:10** Zpravodajské Noeviny (475. díl): 28. 3. 2013 **12:25** Nedělní čtení: Zmrtvýchvstání Páně **12:55** Přejeme si... **13:10** NOEkreace (175. díl) **13:40** Evangelium podle Matouše: Velikonoce **14:45** Terra Santa News: 27. 3. 2013 **15:10** Křížová cesta (Sydney 08) **17:05** Papuánské Velikonoce: Bílá sobota **17:25** Franz Liszt: Via crucis **18:25** Bible pro nejmenší: Desatero přikázání **18:30** Velikonoční řemesla (3. díl): Pletení tataru **18:40** Živě s biskupem: Mons. Karel Herbst SDB **19:45** V souvislostech [P] **20:00** Zázrak v pralese [P] **20:30** Velikonoční vigilie z Vatikánské baziliky [L] **23:30** Velikonoce v Zambii **0:15** Noční univerzita: P. Bogdan Stępień, OSPPE – Padl do rukou lupičů... **1:20** Putování modrou planetou: Galapágy – peklo, nebo ráj? **3:05** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 31. 3. 2013: 6:15 Život koncilu (7. díl) **6:30** Hrdinové víry (1. díl): P. Ignác Stuchlý **7:30** Na koberečku **7:40** 20 let jeden pro druhého: Charita sv. Rodiny Nový Hrozenkov **7:55** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza **8:45** Kaple Božího hrobu **8:55** Der Sterbende Jesus – Umírající Kristus [P] **10:15** Mše svatá na Boží hod velikonoční z náměstí Sv. Petra v Římě [L] **12:00** Požehnaní Urbi et Orbi [L] **12:45** V souvislostech **13:00** Zpravodajské Noeviny (475. díl): 28. 3. 2013 **13:20** Platinové písničky (42. díl): Dechovka **13:55** Zázrak v pralese **14:30** Ježíš **16:20** Hermie a přátelé: Ztracený komárí poklad **16:55** Sedmihlásky: Pásló dívča **17:00** Noeland (65. díl) **17:30** Kostel Hrobu – Nanebevzetí Panny Marie **17:35** NOEkreace (176. díl) [P] **17:45** Velikonoční řemesla (4. díl): Krajčovaná kraslice **18:00** Živě pašije **18:55** BET LECEM – vnitřní domov (27. díl) **19:10** Octava dies (713. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** In nomine Patris [P] **21:40** V souvislostech **22:00** Živě s biskupem: Mons. Karel Herbst SDB **23:00** Odkaz předků (1. díl): Lenešice **23:10** Nedělní čtení: Zmrtvýchvstání Páně **23:40** Požehnaní Urbi et Orbi **0:20** Zpravodajský souhrn týdne **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na přednášku Petra Hájka NA PRAHU KONTRAREVOLUCE (Jak se bránit masmediím), která se bude konat v úterý 2. dubna 2013 v 18 hodin v sále 318, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

Bazilika Nanebevzetí Panny Marie – Staré Brno, Mendlovo nám.
BOHOSLUŽBY VE SVATÉM TÝDNU: 28. 3. Zelený čtvrtek – mše svatá v 17 hod. • 29. 3. Velký pátek – Velkopáteční obřady v 15 hod. • 30. 3. velikonoční vigilie v 19 hod. • 31. 3. slavnost Zmrtvýchvstání Páně v 7.30, 9 a 11 hod. Požehnané Velikonoce na přímluvu Panny Marie Svato-tomské přejí čtenářům Světla starobrněnské augustiniáni.

Liturgická čtení – Svatý týden 2013

Neděle 24. 3. – Květná neděle

1. čt.: Iz 50,4–7
 Ž 22(21),8–9.17–18a.19–20.23–24
 Odp.: 2a (Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?)
 2. čt.: Flp 2,6–11
 Ev.: Lk 22,14–23,56
 Slovo na den: **Otče, do tvých rukou poroučím svého ducha!**

Pondělí 25. 3. – Pondělí Svatého týdne

1. čt.: Iz 42,1–7
 Ž 27(26),1.2.3.13–14
 Odp.: 1a (Hospodin je mé světlo a má spása.)
 Ev.: Jan 12,1–11
 Slovo na den: **Libru drahocenného oleje.**

Úterý 26. 3. – Úterý Svatého týdne

1. čt.: Iz 49,1–6
 Ž 71(70),1–2.3–4a.5–6ab.15+17
 Odp.: 15a (Má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti.)
 Ev.: Jan 13,21–33.36–38
 Slovo na den: **Bůh je oslaven v něm.**

Středa 27. 3. – Středa Svatého týdne

1. čt.: Iz 50,4–9a
 Ž 69(68),8–10.21bcd–22.31+33–34
 Odp.: 14c.b (Vyslyš mě ve své veliké lásce, Pane, v čas milosti.)
 Ev.: Mt 26,14–25
 Slovo na den: **Také Jidáš, který ho měl zradit, se zeptal.**

Čtvrtek 28. 3. – Zelený čtvrtek

1. čt.: Ex 12,1–8.11–14
 Ž 116(115),12–13.15+16bc.17–18
 Odp.: srov. 1 Kor 10,16 (Kalich požehnání je společenstvím krve Kristovy.)
 2. čt.: 1 Kor 11,23–26
 Ev.: Jan 13,1–15
 Slovo na den: **Kolem pasu lněnou zástěru.**

Pátek 29. 3. – Velký pátek

1. čt.: Iz 52,13–53,12
 Ž 31(30),2+6.12–13.15–16.17+25
 Odp.: Lk 23,46 (Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.)
 2. čt.: Žid 4,14–16; 5,7–9
 Ev.: Jan 18,1–19,42
 Slovo na den: **Moje království není z tohoto světa.**

Sobota 30. 3. – Bílá sobota

1. čt.: Gn 1,1–2,2
 Ž 104(103),1–2a.5–6.10+12.13–14b.24+35c
 Odp.: srov. 30 (Sešli svého ducha, Hospodine, a obnov tvář země.)
 nebo Ž 33(32),4–5.6–7.12–13.20+22
 Odp.: 5b (Země je plná Hospodinovy milosti.)
 2. čt.: Gn 22,1–18
 Ž 16(15),5+8.9–10.11
 Odp.: 1 (Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.)
 3. čt.: Ex 14,15–15,1
 Ex 15,1–2.3–4.5–6.17–18

Odp.: 1a (Chci zpívat Hospodinu, neboť je velmi vznešený.)

4. čt.: Iz 54,5–14
 Ž 30(29),2+4.5–6.11+12a+13b
 Odp.: 2a (Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil.)

5. čt.: Iz 55,1–11
 Iz 12,2–3.4bcd.5–6
 Odp.: 3 (S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.)

6. čt.: Bar 3,9–15.32–4,4
 Ž 19(18),8.9.10.11
 Odp.: Jan 6,68b (Pane, ty máš slova věčného života.)

7. čt.: Ez 36,16–17a.18–28
 Ž 42(41),3.5bcd; 43(42),3.4
 Odp.: Ž 42(41),2 (Jako laň prahne po vodách bystrin, tak prahne má duše po tobě, Bože!)
 nebo, uděluje-li se křest:
 Iz 12,2–3.4bcd.5–6
 Odp.: 3 (S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.)
 anebo Ž 51(50),12–13.14–15.18–19
 Odp.: 12a (Stvoř mi čisté srdce, Bože!)

Epištola: Řím 6,3–11
 Ž 118(117),1–2.16ab+17.22–23
 Odp.: Aleluja, aleluja, aleluja.
 Ev.: Lk 24,1–12
 Slovo na den: **Proč hledáte živého mezi mrtvými?**

BREVIÁŘ PRO LAIKY

23. – 30. BŘEZNA 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

BREVIÁŘ PRO LAIKY	NE 24. 3.		PO 25. 3.		ÚT 26. 3.		ST 27. 3.		ČT 28. 3.		PÁ 29. 3.		SO 30. 3.	
Antifona	413	462	413	462	413	462	413	462	413	462	441	494	457	511
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	413	462	413	462	413	462	413	462	413	462	441	495	457	512
Antifony	417	466	422	472	426	476	431	481	435	485	442	496	458	513
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	442	496	458	513
Krátké čtení a zpěv	418	467	422	472	427	477	431	481	435	485	445	499	460	515
Antifona k Zach. kantiku	418	467	423	472	427	477	431	481	435	486	446	499	460	515
Prosby	418	467	423	473	427	477	431	481	435	486	446	499	460	515
Závěrečná modlitba	419	468	423	473	428	478	432	482	436	486	446	500	461	516
Modlitba během dne:														
Hymnus	414	463	414	463	414	463	414	463	414	463	447	500	461	516
Antifony	415	464	415	464	415	464	415	464	415	464	447	501	462	517
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	448	502	462	517
Krátké čtení	419	468	424	473	428	478	432	482	436	487	451	505	465	520
Závěrečná modlitba	419	468	423	473	428	478	432	482	436	486	446	500	461	516
Nešpory:	SO 23. 3.													
Hymnus	412	461	412	461	412	461	412	461	438	491	452	507	466	521
Antifony	416	465	420	470	425	475	429	479	433	483	439	492	466	522
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	466	522
Kr. čtení a zpěv	416	465	420	470	425	475	429	479	433	484	439	492	468	524
Ant. ke kant. P. M.	416	466	421	471	425	475	430	480	434	484	439	492	469	525
Prosby	417	466	421	471	426	475	430	480	434	484	439	492	469	525
Záv. modlitba	419	468	419	468	423	473	428	478	432	482	440	493	474	530
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	440	493	1242	1379

JARNÍ SEMINÁŘ UNIE KŘESŤANSKÝCH PEDAGOGŮ – Praha, 26.–28. dubna 2013 (Základní církevní škola sester Voršilek, Praha 1, Ostrovní 9) pod názvem **„Historie a dějepis – podklad mezipředmětových vztahů všech ostatních předmětů ve školním vzdělávání“**.

PROGRAM:

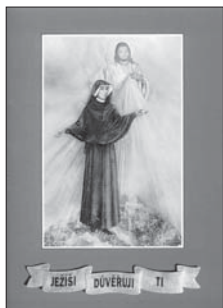
Pátek 26. dubna – zahájení • 18.30 přednáška: Mgr. Jaroslav Pinkas – „Hodnocení soudobých dějin ve školní praxi“, sál knihovny – prezentace, nabídka výukových DVD.
Sobota 27. dubna – 9.00 Mgr. Petr Bahnik – „Výuka dějepisu ve třetím tisíciletí – mnohost přístupů a role předmětu v osobnostním vývoji žáků“ • koreferát – PhDr. Věra Bokorová, čestná předsedkyně UKP • 15.00 přednáškový bonus o „Zelených potravinách“ – Mgr. Jarmila Podhorná a Mgr. Marek Bartoník.

Neděle 28. dubna – 11.00 závěry, ukončení semináře (seminář bude zahrnovat diskuse s přednášejícími a sdílení zkušeností účastníků).

INFORMACE: Během semináře bude pro zájemce zajištěno ubytování a stravování (cestovní výdaje a noclehy účastníkům nemůžeme proplatit). Kapacita sálu a stravování je omezena, proto je třeba zaslat **přihlášky co nejdříve**. Účastnický poplatek pro nečleny UKP činí **250,- Kč**. Chcete-li se zúčastnit celého semináře, **přihlášky zašlete na adresu ukpcz@seznam.cz do konce března 2013.**

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Z KNIH MCM s. r. o.

JEŽÍŠI, DŮVĚŘUJI TI!
Zpracovala s. M. Elžbieta Siepak
Z polštiny přeložil Jiří Hrdý

Výbor modliteb sestry Faustyny, apo-
stolky Božího Milosrdenství. Brožurka ob-
sahuje také přesné znění korunky k Boží-
mu Milosrdenství.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Vydání 3., v MCM s. r. o. 2., upravené
Brož., A6, 64 stran, 39 Kč

O BOŽÍ OBCI (I, II)

*Aurelius Augustinus • Překlad dr. Julie Nováková • Prorektor-
-editor prof. PhDr. Mojmír Horyna • Redaktor Martin Jane-
ček*

Spis sv. Augustina (354–430), který čítá 22 knih. První část je především apologetická – obrací se proti pohanství: bohové nejsou dárci pozemského blaha; krutými válkami i vnitřním rozko-
lem trpěla říše už před Kristem a její velikost byla odměnou za starořímské ctnosti. K těmto ctnostem však nevedlo mnohobož-
ství; věčnou blaženost pak nedává ani filosofie. V druhé části dí-
la Augustin podává v rámci světových dějin mohutný obraz Boží obce, tj. společenství spravedlivých vyznavačů pravého Boha, pu-
tujících tímto světem uprostřed příslušníků obce pozemské, kte-
rou založili padlí andělé tím, že strhli část lidstva ke hříchu. Ve střetu obou obcí – Boží a pozemské – tj. v zápase mezi křesťan-
stvím a pohanstvím jde především o duše lidí. Jedná se tak v té době o zcela novou teorii dějinného vývoje. Proti starověké před-
stavě o cyklickém pohybu stále se obnovujícího světa staví Au-
gustin lineární pojetí vývoje – dějiny směřu-
jí od prvotního hříchu k poslednímu soudu, který s konečnou platností rozhodne o po-
smrtném osudu všech lidí.

*Karolinum • Přetisk prvního vydání
Váz., přebal, pouzdro z tvrdého kartonu, A5,
svazek I – 448 stran, svazek II – 446 stran,
cena kompletu 690 Kč*

... finis mundi. Scilicet quatuor cyclos
sunt: qui sunt piosissimi. Xristi uero
qui e postremis debitis finis. Ita om-
nes. 333. libri cum sint de utraque ciu-
tate conscripti: titulu tamē a meliore
accepterunt: de ciuitate dei post uo-
carent. In quoz decimo libro no de-
bit pro... AURELIUS. 28brae fa-
crificio i AUGUSTINUS (tam inf-
ditas huius O BOZI... qm hoc
illi i uisione... OBOI... in... 30. xij. li-
bro quod dicitur... Samuelis
erat de filijs... Samuelis
fuit non erat filius facerotis. filios
quippe facerotis defunctos facerdo-
tibus succedere magis legitimi mo-
ris fuit. Tam in filijs Aaron reperit
pater Samuel: sed facerotis no fuit
nec ha filijs ut ei ipe gnerit. 28brae

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

POSTNÍ A VELIKONOČNÍ ZAMYŠLENÍ
Viliam Judák • Ze slovenštiny přeložila Alena
Valentová

Velikonoce jsou těžištěm křesťanské víry. Při
četbě úvah slovenského biskupa Mons. Judáka
můžeme upevnit svou víru v Ježíšovo zmrtvých-
vstání a znovu prožít jeho strastiplnou cestu, kte-
rou nám získal věčnou spásu. Můžeme také načer-
pat sílu k přesvědčení, že jako nebylo nesmyslné utrpení Ježíšovo,
tak nejsou beze smyslu ani naše strádání a bolesti.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 115x180 mm, 128 stran, 129 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011
P. P.

TZ D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVEITLO – týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci. Dolní nám. 24 – IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Vlček, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že šéfredaktor a redaktor jsou v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometo-
dějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednavky@maticecm.cz; e-mail: periodika@maticecm.cz, tel.: 585 220 626; objednavky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz, tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzercie: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SR, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.